

Suối Nước Sống

Bộ 2 • Số 1 • Tháng Sáu 2000

TRONG SỐ NÀY

Bạn Đọc Tương Giao
~ 2 ~

Hòa Lại Với Đức Chúa Trời
~ 3 ~

Thánh Linh Là Dòng Sông
~ 10 ~

Một Đời Sống Linh Động
~ 16 ~

Thân Thể Đấng Christ
~ 22 ~

Giới Thiệu Sách Mới
~ 32 ~

Suối Nước Sống is published quarterly by Living Stream Ministry, 2431 W. La Palma Ave., Anaheim, CA 92801-2610.

POSTMASTER: Please send address changes to *Living Stream Ministry (Suối Nước Sống - Vietnamese Section)*, P. O. Box 2121, Anaheim, CA 92814-0121.

Suối Nước Sống là tạp chí Cơ-đốc chuyên đăng tải và giới thiệu các văn phẩm của Watchman Nee và Witness Lee. Mỗi số báo trích đăng một số bài chọn lọc từ các tác phẩm của hai ông.

Suối Nước Sống phát hành mỗi tam cá nguyệt (tháng 3, tháng 6, tháng 9 và tháng 12). Quý độc giả tại Hoa Kỳ, Ca-na-đa, Âu Châu và Á Châu có thể đăng ký nhận miễn phí. Riêng các độc giả ngoài Hoa Kỳ phải trả bưu phí 2 Mỹ kim cho mỗi số báo, tức là 8 Mỹ kim cho 4 số báo mỗi năm.

Chúng tôi mong nhận được thư của quý độc giả. Để tiện việc đăng tải, xin ghi tên và địa chỉ người gửi. Thư có thể được tòa soạn rút gọn vì khuôn khổ giới hạn của tờ báo. Thư từ và phiếu ghi tên nhận báo miễn phí xin gửi về:

Living Stream Ministry
(*Suối Nước Sống - Vietnamese Section*)
P.O. Box 2121
Anaheim, CA 92814

suoinuocsong@lsm.org

©2000 Living Stream Ministry. Nhà xuất bản giữ bản quyền. Không được in ấn hay trích dịch dưới bất cứ hình thức hoặc phương tiện nào như: đồ họa, điện tử, cơ khí, bao gồm phô-tô-cóp-pi, đầu băng, hoặc bộ trữ tin tức, hệ thống tìm tin mà không có giấy phép của nhà xuất bản.

Bạn Đọc Tương Giao

Tôi tình cờ biết được tạp chí *Suối Nước Sống* là do một người bạn đã đọc và giới thiệu...Tôi cũng đã đặt mua một số sách được giới thiệu trong báo... Tôi rất vui mừng và cảm ơn Chúa là qua các quyển sách đó tôi đã được soi sáng rất nhiều về mặt hiểu biết Lời Chúa cũng như về đời sống thuộc linh. Có những phần Kinh Thánh trước đây tôi chưa từng được học và giải thích một cách sâu nhiệm như vậy...Tôi ước ao có được tất cả những tác phẩm đã ấn hành để học hỏi, không những để gây dựng đức tin cho chính mình, mà cũng chia sẻ với các anh chị em khác...

H. T.

Milton, Florida

Tôi đang khao khát Lời Chúa thì được ông mục-sư quản nhiệm tặng một tờ *Suối Nước Sống*. Tôi cảm tạ Chúa vì Lời Ngài là Lời hằng sống đã nuôi dưỡng tâm linh tôi được lớn mạnh...

S. T.

San Francisco, California

Tôi được tái sinh năm 16 tuổi, nhưng đến năm 20 tuổi, đời sống thuộc linh của tôi hầu như hoàn toàn sa bại. Tôi không còn thiết đọc Kinh Thánh hay cầu nguyện nữa. Mọi sinh hoạt tôn giáo đối với tôi lúc ấy chỉ là hình thức bên ngoài và trở nên hoàn toàn vô vị. Ngày kia tôi tình cờ đọc quyển *Nếp Sống Bình Thường Cơ Đốc Nhân* của Watchman Nee. Lời Chúa đã chạm đến tôi, Ngài đã mở mắt tôi thấy được mọi điều Ngài đã làm cho tôi trong Đấng Christ. Từ ngày ấy tôi được sống lại và vui hưởng sự cứu rỗi trọn vẹn của Ngài...

N. P.

Anaheim, California

Cảm tạ Đức Chúa Trời vì Ngài là nguồn sự sống cho tâm linh tôi... Cảm ơn các bạn đã gửi cho tôi báo *Suối Nước Sống*, nhờ đó tôi đã có được những bước tiến bộ thuộc linh và biết được gia thế kỳ diệu của Đức Chúa Trời...

S. L.

San Francisco, California

Hòa Lại Với ĐỨC CHÚA TRỜI

Bạn thân mến, bạn đã hòa lại với Đức Chúa Trời chưa? Đó là một vấn đề rất quan trọng! Được cứu rỗi hay bị diệt vong tùy thuộc vào việc bạn đã hòa lại với Đức Chúa Trời chưa. Nếu đã hòa lại với Đức Chúa Trời thì bạn vô cùng an toàn vì đã vượt khỏi sự chết mà đến với sự sống và nhận được phước hạnh mà Đức Chúa Trời đã chuẩn bị sẵn sàng trong Chúa Giê-su. Nhưng nếu vẫn chưa hòa lại với Đức Chúa Trời, thì bạn đang ở trong một tình trạng rất nguy hiểm và đáng thương, vì cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời đang ở trên bạn. Tình trạng như vậy kinh khủng biết bao! Bạn cần phải thành thật trả lời câu hỏi này. Bạn đã hòa lại với Đức Chúa Trời chưa? Bạn không nên khinh suất hay tự phụ. Nếu đã hòa lại với Đức Chúa Trời, thì bạn được bình an. Nếu thù nghịch với Đức Chúa Trời, thì bạn ở trong tình trạng thù nghịch. Không có vị trí trung lập. Nếu chưa đến gần Đức Chúa Trời nhờ sự chết của Chúa Giê-su, bạn là kẻ thù của Đức Chúa Trời. Thế gian thù nghịch với Đức Chúa Trời. Chống lại trời không phải là ý nghĩa của việc thù nghịch với Đức Chúa Trời; bạn không cần phải chống lại trời mới bị

kể là thù nghịch với Đức Chúa Trời. Khi sống theo xác thịt và không để ý đến những đòi hỏi của Đức Chúa Trời, chỉ lo sống trong những dục vọng của mình, thì bạn thù nghịch với Đức Chúa Trời. Kinh Thánh chép: “Tâm trí đặt nơi xác thịt thì thù nghịch với Đức Chúa Trời, vì nó không phục tùng luật pháp của Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục tùng được” (Rô 8:7 - RcV). Một người không cần phải cố ý chống đối Đức Chúa Trời hay nổi loạn với Ngài mới trở nên kẻ thù của Đức Chúa Trời. Bạn thân mến, hễ tâm trí bạn đặt nơi xác thịt, thì đó là thù nghịch với Đức Chúa Trời. Bạn có thể đồng ý với tôn giáo, ngưỡng mộ Đấng Christ, và giúp đỡ hội-thánh. Tất cả những điều đó đều tốt. Nhưng những điều ấy không minh chứng bạn không phải là kẻ thù của Đức Chúa Trời. Hễ bạn đặt tâm trí mình nơi xác thịt, thì đó là thù nghịch với Đức Chúa Trời. Khi đặt tâm trí mình nơi xác thịt, bạn không phục tùng luật pháp của Đức Chúa Trời, cũng không thể phục tùng được. Đặt tâm trí nơi xác thịt là nổi loạn chống lại luật pháp của Đức Chúa Trời. Luật pháp của Đức Chúa Trời thánh khiết và công

chính biết bao! Bạn có thể giữ luật pháp của Ngài không? Đã bao lần bạn bước đi theo xác thịt và những dục vọng của xác thịt mình? Nhóm chữ “đặt tâm trí nơi” nhẹ nhàng biết bao! Không cần phải có một hành động nổi loạn mới trở nên thù nghịch với Ngài; mà trong lòng bạn chỉ cần âm thầm hướng tâm trí về xác thịt một chút, thì đã là thù nghịch với Đức Chúa Trời rồi. Con người không những không tuân phục luật pháp của Đức Chúa Trời, mà thậm chí còn *không thể* phục tùng luật pháp ấy. Con người vốn bại hoại trong chính bản chất của mình. Bạn thân mến, bạn có biết bản chất của mình bại hoại không? Nhiều lúc bạn xem luật pháp của Đức Chúa Trời là tốt lành và ngay

nào vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời được. Bạn phải nhìn nhận mình hoàn toàn bại hoại rồi sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời mới có thể đến với bạn. Không phải là nhiều lần bạn không muốn buông thả trong đời sống phóng dăng và trụy lạc sao? Thế thì tại sao bạn cứ sa vào những ước muốn như vậy? Bản chất của con người vốn bại hoại. Thế gian thù nghịch với Đức Chúa Trời, và bạn cũng bị bao gồm trong thế gian ấy!

Hơn nữa, lòng bạn yêu thích thế gian, không đúng như vậy sao? Lời khen của thế gian có chạm đến lòng bạn không? “Hỡi bọn ngoại tình kia, các người không biết làm bạn với thế gian tức là thù nghịch với Đức Chúa Trời sao? Cho nên hễ ai muốn làm bạn với thế gian thì tự làm thù nghịch cùng Đức Chúa Trời” (Gia 4:4). Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Theo mắt của Đức Chúa Trời, không nhất thiết phải thực

sự phạm tội ngoại tình rồi mới trở nên người ngoại tình. Ý nghĩa của ngoại tình là làm bạn với những người mà mình không nên làm bạn. Thế gian đã đóng đinh Chúa Giê-su trên thập tự giá. Làm sao bạn có thể thân thiết với những người đã đóng đinh Chúa mà không trở nên kẻ thù của Đức Chúa Trời? Thế gian đã thay đổi rồi sao? So với thời Đấng Christ ở trên

“Tâm trí đặt nơi xác thịt thì thù nghịch với Đức Chúa Trời, vì nó không phục tùng luật pháp của Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được”

(Rô-ma 8:7 — Rô-v)

thẳng, và bạn mong muốn giữ luật pháp ấy. Nhưng kết quả ra sao? Bạn thấy mình không thể nào giữ luật pháp. Tuy đôi lần bạn có thể muốn giữ luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng dường như có một quyền lực ở bên trong ép buộc bạn đặt tâm trí mình nơi xác thịt và vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Bản chất của bạn vốn bại hoại; bạn không thể

đất, thế gian có tốt hơn không? Nếu không thì tại sao bạn lại giao du với thế gian? Hãy nhìn những con người đáng yêu, những sự việc thú vị và những vật chất hấp dẫn của thế gian. Bạn đã thiết lập một mối quan hệ keo sơn với thế gian qua những con người, sự việc và vật chất của nó. Vì vậy, bạn là kẻ thù của Đức Chúa Trời. Một người chưa hòa lại với Đức Chúa Trời qua sự tái sinh thì suốt ngày dấy dấy những ý tưởng về con người, sự việc và vật chất trong thế gian. Người ấy theo đuổi danh lợi quyền của thế gian, hưởng mặt về đất, quay lưng về trời. Người ấy không để ý đến những đòi hỏi của Đức Chúa Trời và là kẻ thù của Đức Chúa Trời. Thưa bạn, bạn đã được rửa sạch trong huyết báu của Chúa chưa? Nếu chưa được rửa sạch, và nếu làm bạn với thế gian, thì bạn là kẻ thù của Đức Chúa Trời.

Hành vi của bạn là một bằng chứng lớn cho thấy bạn là kẻ thù của Đức Chúa Trời. Bạn không làm điều Đức Chúa Trời muốn, mà làm điều Đức Chúa Trời không muốn. Hằng ngày bạn phạm nhiều tội lỗi. Những hành vi xấu xa của bạn bày tỏ sự thù nghịch ở bên trong mình. Bạn “xa cách và thù nghịch với Ngài bởi công việc gian ác” (Côl. 1:21). Công việc gian ác! Tội lỗi! Sự ô uế! Đó là những bằng chứng không thể bôi xóa được cho thấy con người thù nghịch với Đức Chúa Trời. Kinh Thánh chép: “Chẳng ai công chính, dầu một người cũng không” (Rô 3:10).

Không xác thịt nào có thể tự xưng công chính trước mặt Đức Chúa Trời. Không một người nào trong thế gian có thể được tự xưng công chính trước mặt Đức Chúa Trời nhờ những công việc của mình. Toàn bộ hành vi của thế gian là công việc gian ác theo mắt của Đức Chúa Trời. Mặc dầu nhiều hành vi có thể được hoan nghênh trước mặt người ta, nhưng theo mắt của Đức Chúa Trời thì những điều đó vẫn đầy dẫy khuyết điểm và là một phần của “công việc gian ác”. Hành vi của bạn trước mặt Đức Chúa Trời có cho bạn biết mình đang thù nghịch với Đức Chúa Trời không? Bạn nghĩ là mình tốt hơn những người khác sao? Bạn phải nhận thức rằng trong tất cả những cái mệnh danh là việc lành có nhiều việc ác như sự kiêu ngạo, hư vinh và tự biện mình! Xin hãy nhìn nhận tình trạng nghèo nàn của bạn, và tin cậy nơi Chúa Giê-su. Bạn vẫn còn có thể được cứu rỗi. Nhưng nếu tự mãn thì bạn sẽ chết trong tội lỗi của mình. Nguyễn Thánh Linh thuyết phục bạn về tội lỗi, để bạn nhận thấy tình trạng thật của mình! Nếu những người trong thế gian không tự đặt mình vào chỗ của một tội nhân và thừa nhận mình là kẻ thù của Đức Chúa Trời, thì họ *không thể nhận được* ân điển của Đức Chúa Trời. Nếu con người không thừa nhận rằng họ không thể làm vui lòng Đức Chúa Trời, và bản chất, những ao ước cùng hành vi của họ đều đối lập với Đức Chúa Trời, thì họ sẽ không chịu và không thể đến với thập tự

giá để tìm kiếm sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Nếu con người không nhận thức rằng làm kẻ thù của Đức Chúa Trời là một điều kinh khủng, và nếu họ không ý thức về cơn thịnh nộ đời đời sắp đến, thì đâu họ có thể nói mình tin nhận Đấng Christ, nhưng sự tin nhận ấy không phải là sự tin nhận thật. Con người là gì? Con người không phải là một hạt bụi sao? Con người không phải là một con sâu sao? Trong vũ trụ, con người chiếm một chỗ nhỏ bé biết bao! Có gì để khoe khoang chứ? Còn Đức Chúa Trời là ai? Ngài là Đấng toàn năng. Trời là ngai của Ngài, và đất là bệ chân của Ngài. Bỏ cả đời người để cố gắng mô tả sự vĩ đại của Ngài vẫn không thể nào nói hết được. Một người phạm nhỏ bé mà lại thù nghịch với Đức Chúa Trời vĩ đại thì không những bất hạnh, mà còn là không thể tưởng tượng được. Có thể nào thế gian thoát khỏi sự diệt vong trong khi thù nghịch với Đức Chúa Trời không? Không. Kinh Thánh chép: “Cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người đó” (Giăng 3:36). Vì vậy, đừng để bị lừa dối. Đừng nghĩ rằng cách cư xử bề ngoài của bạn rất tốt đẹp. Bạn phải nhận thức rằng “tâm ý anh em... thù nghịch với Ngài” (Côl. 1:21) là một điều tai hại. Đừng tưởng thù nghịch với Đức Chúa Trời là một việc nhỏ. Không gì tệ hại hơn tình trạng ấy.

Cảm tạ và ngợi khen Chúa! Ngài yêu thương thế gian. Ngài không muốn thấy bất cứ ai bị diệt vong. Ngài muốn mọi

người đều được cứu. Ngài không muốn kết án con người vì những tội lỗi của họ. Mặc dầu thế gian, bao gồm bạn và tôi, thù nghịch với Ngài, nhưng Ngài vẫn kiên nhẫn chịu đựng. Ngài sai Con độc sinh của mình là Giê-su Christ đến với thế gian để chết trên thập tự giá vì chúng ta, làm sự giải hòa cho chúng ta, và làm nguôi cơn thịnh nộ công chính của Đức Chúa Trời. Thay cho chúng ta Ngài đã chịu tất cả những hình phạt mà chúng ta đáng phải chịu vì những tội lỗi của mình. Chúng ta chống đối, căm ghét Đức Chúa Trời, và không vâng phục Ngài. Ngài gánh lấy sự diệt vong mà chúng ta đáng phải chịu vì bản chất, tâm trí và hành vi của mình. Ngài đứng vào chỗ của tội nhân và kẻ thù, và vào lúc chịu đóng đinh Ngài đã nói rằng: “Đức Chúa Trời tôi ôi! Đức Chúa Trời tôi ôi! sao Ngài lìa bỏ tôi?” (Math. 27:46). Ngài vốn là Con yêu dấu của Đức Chúa Trời. Ngài làm hài lòng Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời luôn luôn gần bên Ngài. Vì Ngài nhận lấy những tội lỗi của chúng ta và thay mặt chúng ta làm kẻ thù để chịu sự phán xét công chính của cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, nên Ngài thấy Cha yêu dấu lìa bỏ Ngài. Do Ngài chịu chết và bị từ bỏ vì chúng ta, Ngài đã thiết lập sự hòa bình và hoàn tất sự cứu rỗi một lần đủ cả. Ân điển đó thật kỳ diệu!

Vì vậy, bạn thân mến, qua sự cứu rỗi đã được Chúa Giê-su hoàn tất, chúng ta được “hòa lại với Đức Chúa Trời

bởi thập tự giá” (Êph. 2:16). Chúng ta không phải cố gắng cải thiện bản thân, hành xác, hay gây đau đớn cho chính mình. Không gì trong những điều đó có thể làm thỏa mãn lòng Đức Chúa Trời. Mọi sự chúng ta cần là “nhờ thập tự giá”. Sự cứu rỗi đã được hoàn tất; [chúng ta] không cần phải thêm gì vào. Chúa Giê-su “đã nhờ huyết của thập tự giá Ngài mà làm nên hòa bình rồi” (Côl. 1:20). Khi Chúa Giê-su chịu chết trên thập tự giá, Ngài đổ huyết mình ra. Huyết Ngài nói những điều tốt hơn là huyết của A-bên. Sự hòa bình đã được thiết lập. Đấng Christ đã hoàn tất sự cứu rỗi cho chúng ta cách trọn vẹn. Chúng ta không phải thực hiện bất cứ điều gì hay cố gắng đạt được bất cứ điều gì vì mọi sự đều đã hoàn tất.

Trước khi Chúa Giê-su hoàn tất sự cứu rỗi, Đức Chúa Trời đã yêu thương thế gian, nhưng tội lỗi của thế gian ngăn cấm Ngài đến gần loài người và ngăn cấm loài người đến gần Đức Chúa Trời. Bây giờ, Con Đức Chúa Trời đã chết. “Ấy là Đức Chúa Trời vốn ở trong [Đấng] Christ, khiến cho thế gian hòa lại với Ngài” (2 Côr. 5:19). Bây giờ, mối liên hệ giữa Đức Chúa Trời và con người đã thay đổi. Sự chết của Đấng Christ không thay đổi lòng Đức Chúa Trời, vì Ngài luôn luôn yêu thương thế gian. Sự chết của

Ngài cũng không thay đổi lòng người, vì thế gian vẫn sống trong tội lỗi và không vâng phục Đức Chúa Trời. Nhưng cảm tạ Chúa, khi Đấng Christ chết, mối liên hệ giữa Đức Chúa Trời và con người đã thay đổi. Đức Chúa Trời đã phán xét Chúa Giê-su, và bây giờ Ngài có thể tiếp nhận thế gian mà không có gì ngăn trở. Chúng ta có thể dùng một câu

*“Ấy là Đức Chúa Trời vốn ở trong
[Đấng] Christ, khiến cho thế gian hòa
lại với Ngài, chẳng kể cho họ
sự quá phạm của họ”
(2 Cô-rin-tô 5:19)*

chuyện để minh họa vấn đề này. Giả sử vị quan tòa kia chỉ có một đứa con, và ông rất yêu đứa con ấy. Ngày kia, người con lấy trộm một số tiền thuộc về văn phòng của người cha rồi bỏ trốn. Mặc dầu người cha vẫn yêu thương con, nhưng mối liên hệ cha-con đã thay đổi. Tuy họ là cha con, nhưng người cha không thể đối xử với đứa con đã bị bắt như con của mình. Ông phải xét xử và kết án con, xem con cũng giống như tất cả những tội phạm khác. Mặc dầu người cha yêu thương con, nhưng đứa con không thể phạm pháp. Nhưng người cha có thể bán đi tài sản để trả tiền phạt hầu con mình có thể được tự do. Khi ấy, người cha có thể đón nhận con mình mà không bị trở ngại. Chúng

ta đã phạm tội và xúc phạm đến Đức Chúa Trời. Chúng ta đáng phải chịu phán xét và định tội. Chúng ta đáng phải chịu sự diệt vong đời đời. Nhưng Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta. Chính Ngài đã đến để làm một con người, tức Chúa Giê-su, và Ngài đã chịu chết trên thập tự giá để trả nợ tội lỗi cho chúng ta; Ngài đã thay đổi mối liên hệ giữa Đức Chúa Trời và con người. Bây giờ, Đức Chúa Trời có thể tiếp nhận các tội nhân. Sự hòa bình đã được thiết lập. Vấn đề là loài người có muốn nhận lấy sự hòa bình ấy hay không. Điều đó sẽ quyết định con người được cứu rỗi hay chịu diệt vong.

Thưa bạn, bạn đã hòa lại với Đức Chúa Trời chưa? Bạn đã được cứu chưa? Bạn đã được hòa lại với Đức Chúa Trời qua Chúa Giê-su chưa? Phương cách của Đức Chúa Trời là “hòa lại với Đức Chúa Trời bởi Chúa chúng ta là Giê-su Christ” (Rô 5:1), và “được hòa lại với Đức Chúa Trời qua sự chết của Con Ngài” (c. 10). Không phải nhờ công đức của mình mà bạn được hòa lại với Đức Chúa Trời. Bạn có thể là một thành viên của một nhà thờ; có thể bạn đã chịu báp-têm và dự Tiệc Thánh. Bạn có thể đến hội-thánh, đọc Kinh Thánh, và thường xuyên cầu nguyện. Thậm chí bạn có thể từng khích lệ những người khác tin nhận Chúa. Bạn có thể là một nhà truyền giảng, một người gánh vác trách nhiệm trong hội-thánh, hay một người lãnh đạo giáo hội. Nhưng nếu bạn chưa được giải hòa với Đức Chúa Trời qua sự

chết của Chúa Giê-su và chưa tin rằng sự chết của Ngài là để hoàn tất sự cứu rỗi và để gánh lấy những tội lỗi của bạn, thì bạn vẫn còn là kẻ thù của Đức Chúa Trời và là một tội nhân hư mất. Đừng nghĩ rằng việc làm và lòng sốt sắng sẽ làm cho bạn hòa lại với Đức Chúa Trời. Không, giá phải trả để được hòa lại với Đức Chúa Trời không rẻ như vậy. Nếu Đức Chúa Trời xem sự chết của Chúa là cần thiết, thì Ngài sẽ không thỏa mãn với bất cứ điều gì kém hơn là sự chết của Chúa Giê-su. Con người hoặc được giải hòa với Đức Chúa Trời qua Chúa Giê-su hoặc vẫn tiếp tục là kẻ thù của Đức Chúa Trời do khước từ Chúa và tin cậy nơi chính mình. Hậu quả là sự diệt vong đời đời.

Đức Chúa Trời đã trả hết giá phải trả. Ngài đã hoàn tất một sự cứu rỗi trọn vẹn. Chúa Giê-su đã hoàn toàn thiết lập sự hòa bình. Sự cứu rỗi và sự diệt vong ở trước mắt bạn. Bạn không thể được cứu rỗi nhờ sự công chính của mình, và bạn không phải bị diệt vong vì tội lỗi của mình. Vấn đề là bạn có tin cậy nơi sự cứu rỗi đã được Chúa Giê-su hoàn thành hay không.

Trong cuộc nội chiến ở Mỹ, một vị tướng thắng trận đã kêu gọi các binh sĩ đối phương rằng: “Bây giờ tôi sẽ dành riêng ra một vài dặm làm khu vực hòa bình. Nếu bất cứ binh sĩ nào buông khí giới và bước vào khu vực đó, người ấy sẽ được ân xá. Bằng không, người ấy sẽ bị giết”. Nhiều người tin lời vị tướng ấy nên chạy

vào khu vực hòa bình. Người nào buông khí giới của mình cũng đều được cứu. Những người nghi ngờ và không chịu bước vào khu vực ấy đều bị giết. Bạn thân mến, Đức Chúa Trời đã chỉ định thập tự giá của Gô-gô-tha làm khu vực hòa bình. Bạn vốn thù nghịch với Đức Chúa Trời. Nếu bạn bằng lòng từ bỏ tội lỗi của mình, đứng trên vị trí của thập tự giá và tin cậy nơi sự hòa bình Chúa Giê-su đã làm nên, bạn sẽ được cứu. Nếu tiếp tục nghi ngờ, bạn sẽ chết trong tội lỗi của mình. Một binh sĩ đối phương sống hay chết tùy thuộc vào việc người ấy có bước vào khu vực hòa bình hay không. Có lẽ một số người còn đứng ở ngoài đường ranh; có lẽ một số người chỉ cách đường ranh một vài phân và chỉ cần bước một bước là vào trong địa phận ấy. Nhưng họ vẫn ở ngoài đường ranh, và họ đã bị giết. Bạn thân mến, xin đừng trì hoãn! Đừng để mất cơ hội vì chỉ thiếu một bước! Hãy tin cậy nơi Chúa thì được cứu. Tại sao không làm điều đó bây giờ? Người nào muốn, hãy nhận lấy nước sự sống ban không (Khải 22:17). Hãy đến với Ngài!

Nếu đến và nhận lấy sự bình an đã được Chúa thiết lập, bạn sẽ được giải cứu khỏi những tội lỗi của mình và không cần lo sợ về sự phán xét tội lỗi. Kinh Thánh chép: “Ấy là Đức Chúa Trời vốn ở trong Đấng Christ, khiến cho thế gian hòa lại với Ngài, chẳng kể cho họ sự quá phạm của họ” (2 Côr. 5:19). Đó thật là một điều vui

mừng! Chúng ta chắc chắn sẽ được cứu. “Chúng ta sẽ được cứu... đã được giải hòa” (Rô 5:10 - RcV). Vì chúng ta đã nhận được sự cứu rỗi, nên tôi sẽ không kết án chúng ta nữa. Đó thật là một điều vui mừng! “Chúng ta lại còn khoe khoang trong Đức Chúa Trời bởi Chúa chúng ta là Giê-su Christ, nhờ Ngài mà chúng ta hiện nay đã nhận được sự phục hòa” (c. 11).

Bạn thân mến, tôi xin hỏi bạn một lần nữa: Bạn đã được hòa lại với Đức Chúa Trời chưa? Bạn cần phải gấp rút trả lời câu hỏi này. Kết cuộc của bạn tùy thuộc vào cách bạn trả lời câu hỏi ấy như thế nào ngày hôm nay. “Vậy, chúng tôi là những đại sứ của Đấng Christ, như Đức Chúa Trời qua chúng tôi mà nài khuyên; chúng tôi thay Đấng Christ mà xin anh em hãy giải hòa với Đức Chúa Trời” (2 Côr. 5:20 - RcV). “Đoạn, Ngài đến giảng hòa bình cho anh em là người ở xa, cũng giảng hòa bình cho người ở gần nữa” (Êph. 2:17). Nguyễn Thánh Linh chạm đến lòng tất cả những người đọc bài này để có thể tiếp nhận Chúa làm Cứu Chúa của mình.

“Chúa ơi, con vốn là kẻ thù của Ngài. Bây giờ, qua việc Ngài bày tỏ tình yêu trên thập tự giá, và qua việc Ngài thiết lập sự hòa bình, con tin nhận Ngài. Thưa Chúa, xin cứu con là một tội nhân!”

Watchman Nee

THÁNH LINH là DÒNG SÔNG

Kinh Thánh: Xuất 17:6; Thi 46:4; 65:9a; 36:8; Êxê. 47:5, 9; Giăng 4:14; 7:37-39; Khải 21:6; 22:1-2, 17

CÂY SỰ SỐNG — HIỆN THÂN CỦA SỰ SỐNG

Chúng ta đã thấy sau khi Đức Chúa Trời tạo nên con người, Ngài đặt họ vào vườn Ê-đen. Trong vườn ấy, có hai điều nổi bật: cây sự sống và một dòng sông. Cây và dòng sông đều là để ban phát Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời tạo nên con người theo hình ảnh của chính Ngài với một nhân linh, tuy nhiên vào thời điểm ấy, con người chưa có sự sống của Đức Chúa Trời. Con người chỉ được Đức Chúa Trời tạo nên và là một chiếc bình trống không sẵn sàng chứa đựng Đức Chúa Trời. Do đó, họ được đặt trước cây sự sống để Đức Chúa Trời ban phát chính Ngài vào bên trong. Con người phải nhận lãnh Đức Chúa Trời làm nội dung của mình. Đức Chúa Trời là sự sống, và Ngài ao ước vào bên trong để trở thành nội dung của họ. Do đó, Kinh Thánh cho biết nếu chúng ta không có Đức Chúa Trời (Con),

chúng ta không có sự sống (1 Giăng 5:12). Sự sống con người của chúng ta không kéo dài bao nhiêu. Đó không phải là một sự sống bất tận, mà chỉ là một sự sống tạm thời. Sự sống bất tận, sự sống đời đời, là chính Đức Chúa Trời. Loài người chúng ta cần có sự sống bất tận, sự sống đời đời của Đức Chúa Trời làm nội dung của mình. Đức Chúa Trời là sự sống này muốn ban phát chính Ngài là sự sống thần thượng vào trong con người.

Đức Chúa Trời và sự sống thì trừu tượng, cho nên Đức Chúa Trời trừu tượng, tức sự sống này, cần có sự hiện thân. Sự hiện thân của sự sống thần thượng này là cây sự sống, tức hình ảnh về Chúa Giê-su là hiện thân của Đức Chúa Trời, trở nên sự sống của chúng ta. Một ngày kia, Đức Chúa Trời đến trong xác thịt và Đấng Thần-nhân này tên là Giê-su. Con người Giê-su là hiện thân của Đức Chúa Trời, là sự sống, cho nên Giăng nói trong Ngài, tức trong Chúa Giê-su, trong sự hiện thân của Đức Chúa Trời, có sự sống (Giăng 1:4). Chúa Giê-su cũng nói Ngài là sự sống (Giăng 14:6), và Ngài đến

để chúng ta có sự sống và có sự sống cách dồi dào (Giăng 10:10). Hơn nữa, Ngài nói Ngài là bánh sự sống để cung ứng cho chúng ta, để chúng ta có thể tiếp nhận Ngài bằng cách ăn Ngài (Giăng 6:35, 57). Sau cùng, trong Phúc-âm Giăng, Chúa Giê-su được mặc khải là cây nho, tức là cây sự sống (Giăng 15:1). Bằng cách tiếp nhận Ngài, ăn Ngài, chúng ta trở nên một phần của Ngài; chúng ta trở nên nhánh của cây nho vĩ đại này.

Vào năm 1958, tôi được mời đến nước Anh và ở đó khoảng một tháng. Ngày kia một người bạn đưa tôi đi xem cái gọi là cây nho vĩ đại của nữ hoàng. Nữ hoàng Anh có một cây nho vĩ đại trong một nhà ươm cây. Một người hỏi tôi có bao giờ thấy cây nho nào lớn như vậy chưa. Tôi đáp cây nho ấy không làm tôi ngạc nhiên vì tôi đã thấy một cây nho lớn hơn nhiều! Cây nho của nữ hoàng dài khoảng ba mươi mét rưỡi, nhưng cây nho tôi đã thấy dài đến nỗi bao quanh địa cầu. Cây nho tôi đã thấy là Chúa Giê-su với tất cả các nhánh của Ngài. Tất cả hàng triệu triệu tén đồ là các nhánh của cây nho vĩ đại ấy và trải dài quanh địa cầu. Thật là một cây nho vĩ đại! Anh chị em trong các hội-thánh là các nhánh xanh tươi của cây nho vĩ đại này. Chúng ta trở nên các nhánh của Đấng Christ vì đã tiếp nhận Ngài, chúng ta đã ăn Ngài và chúng ta vẫn còn đang ăn Ngài. Chúng ta đang ăn Chúa Giê-su mỗi ngày, và nhờ Ngài chúng ta đang lớn lên. Khi chúng ta

trở nên Giê-ru-sa-lem Mới, cây sự sống sẽ không là một điều gì mới mẻ đối với chúng ta vì chúng ta đã ăn và vui hưởng cây này rồi. Chúng ta đã thấy cây sự sống là tiêu điểm của cả Kinh Thánh. Cây sự sống, tức chính hiện thân của Đức Chúa Trời là sự sống đối với chúng ta, là vì gia tể của Đức Chúa Trời để ban phát chính Đức Chúa Trời vào trong những người được tạo dựng, được lựa chọn và được cứu chuộc của Ngài. Tôi hi vọng rằng tất cả chúng ta đều có một khả năng sáng tỏ về cây sự sống, là hiện thân của sự sống thần thượng, để Đức Chúa Trời ban phát chính Ngài vào trong chúng ta.

SÔNG NƯỚC SỰ SỐNG — DÒNG SỰ SỐNG

Trong chương này, chúng ta muốn nhìn xem điều quan trọng thứ hai trong vườn — dòng sông tuôn chảy. Cây là hiện thân và con sông là dòng chảy. Đức Chúa Trời thì trừu tượng và huyền nhiệm. Bất cứ điều gì trừu tượng đều cần có sự hiện thân. Ngay cả sự sống con người cũng cần thân thể để thể hiện. Sự sống con người được thể hiện trong thân thể chúng ta, nhưng thân thể này cần có dòng chảy. Chúng ta cần hỏi dòng chảy của sự sống con người là gì. Trước hết, dòng máu trong thân thể chúng ta là dòng chảy của sự sống con người. Khi dòng máu này ngừng chảy thì có nghĩa là chết. Thứ hai, hơi thở của chúng ta cũng là một dòng chảy của sự sống con người. Nếu chúng

ta ngừng thở, chúng ta chết. Sự sống của chúng ta luân lưu ở bên trong bằng máu và bên ngoài bằng hơi thở. Chúng ta thở suốt ngày và máu của chúng ta cũng luân lưu suốt ngày. Chúng ta phải thở và máu chúng ta phải luân lưu tự do để chúng ta được khỏe mạnh. Cây sự sống là hiện thân của sự sống, nhưng để sự sống này có thể vào trong chúng ta, cần phải có dòng chảy. Nếu không tuôn chảy, thì sự sống này không thể vào trong chúng ta.

Sự sống của một con bò được hiện thân trong con bò, cho nên

con bò là hiện thân của sự sống con bò. Nhưng làm thế nào sự sống con bò vào trong chúng ta được? Sự sống của con bò cần một dòng chảy và dòng chảy ấy là sữa. Chúng ta có thể nhận sự sống của con bò bằng cách uống sữa. Khi một người chủ trại vắt sữa bò, bò tuôn sữa ra và dòng chảy này là “dòng sông sữa”. Sữa của bò là một con sông, một dòng chảy. Nhiều trẻ em ưa thích sữa bò. “Sông” của bò là sữa bò.

Khi con dân Y-sơ-ra-ên đi qua đồng vắng, họ không có nước. Sau đó, Đức Chúa Trời bảo Môi-se đập vầng đá, và vầng đá bị vỡ này tuôn ra nước sống

cho dân chúng uống (Xuất 17:6). Trong 1 Cô-rin-tô chương 10, Phao-lô nói rằng vầng đá ấy là Đấng Christ đi theo dân Y-sơ-ra-ên trong đồng vắng (c. 4). Vầng đá ấy là hiện thân của Đức Chúa Trời giống như cây sự sống. Đức Chúa Trời được hiện thân trong vầng đá

ấy, nhưng làm thế nào vầng đá ấy có thể vào trong dân Y-sơ-ra-ên? Vầng đá phải tuôn chảy, để nước sống tuôn ra từ vầng đá cho toàn dân uống. Khi họ uống nơi vầng đá, ấy là họ uống Đức Chúa Trời. Nước tuôn ra từ vầng đá là dòng chảy của sự sống thần thượng, y như sữa là dòng chảy

của sự sống loài bò.

Bất cứ khi nào uống sữa, chúng ta phải nhận biết rằng sữa này là sự sống của con bò chảy ra. Sữa bò là dòng chảy của sự sống loài bò. Mẹ tôi làm việc cho một mục sư Mỹ. Bất cứ khi nào bọn trẻ chúng tôi đến nhà mục sư này, tôi đều ngửi thấy mùi bò. Một ngày kia tôi hỏi mẹ tôi vì sao tôi ngửi thấy mùi bò mỗi khi đến nhà ông mục sư ấy. Mẹ tôi đáp: “Con không thấy người Mỹ uống sữa bò sao? Họ càng uống sữa bò, họ càng có mùi giống như bò”. Nếu uống “sữa Giê-su” mỗi ngày, cuối cùng chúng ta sẽ có “mùi” giống như

*“Hễ ai uống nước
Ta cho, thì đời đời
chẳng hề khát nữa;
vì nước Ta cho sẽ
thành một mạch
nước trong người đó,
văng ra cho đến
sự sống đời đời”
(Giăng 4:14)*

Giê-su. Sữa của Giê-su là dòng sông sự sống thần thượng. Sữa và bò là một. Sữa và bò không phải là hai điều riêng biệt, mà là một điều trong hai giai đoạn. Khi bò “tuôn chảy”, nó trở thành sữa. Sữa trong ly là sự tuôn chảy của con bò. Do đó, khi uống sữa, chúng ta uống bò. Trong vườn có cây sự sống là hiện thân của sự sống thần thượng, nhưng sự sống này phải tuôn chảy vào trong chúng ta vì sự ban phát Đức Chúa Trời. Cùng với cây sự sống, có một dòng sông tuôn chảy, bày tỏ rằng sự sống thần thượng đang chảy ra cho chúng ta uống. Khi chúng ta uống nơi dòng sông này, sự sống thần thượng được ban phát vào trong chúng ta.

Cây sự sống và dòng sông sự sống đều vì sự ban phát Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là sự sống thần thượng ao ước ban phát chính Ngài vào trong chúng ta.

Chúng ta phải hiểu Kinh Thánh, không chỉ theo chữ nghĩa, nhưng theo ánh sáng thần thượng, để chúng ta có thể thấy hình ảnh kỳ diệu này về cây sự sống với dòng sông sự sống, là điều mô tả rằng Đức Chúa Trời được hiện thân và Đức Chúa Trời tuôn tràn ra, tuôn chảy vào trong chúng

ta để ban phát chính Ngài vào trong bản thể chúng ta.

Trong Giảng chương 6, Chúa Giê-su nói với quần chúng rằng Ngài là bánh sự sống để họ ăn (cc. 48, 57). Nhiều người Do-thái không thể hiểu điều này. Họ nói lời này khó quá (6:60). Sau đó Chúa Giê-su tiếp tục nói với các môn đồ: “Chính Linh là Đấng ban sự sống” (Giăng 6:63 - Rcv). Không phải xác thịt ban sự sống, mà là Linh ban sự sống. Cũng giống như không phải con bò lớn cho chúng ta sự sống của bò, nhưng là sữa của bò đã làm điều ấy. Một đứa bé không thể nào ăn con bò lớn được. Để một đứa bé

có thể thưởng thức con bò lớn, nó phải uống sữa bò. Bò tuôn sữa ra, và sữa này nuôi dưỡng đứa bé. Xác thịt không ích gì; chính Linh mới ban sự sống. Giê-su là hiện thân của Đức Chúa Trời và Linh là dòng chảy của Đức Chúa Trời. Cùng với cây sự sống, có một dòng sông, và cùng với Giê-su có Linh.

Trong Giảng chương 7, Chúa Giê-su nói rằng người nào khát nên đến uống nơi Ngài. Nếu chúng ta uống nơi Ngài, những dòng sông nước sống sẽ tuôn ra từ trong chúng ta. Câu 39 nói rằng Ngài phán điều này “chỉ về Linh”. Linh sẽ tuôn ra từ Chúa Giê-su để

*“Nếu người nào khát,
hãy đến cùng Ta
mà uống. Kẻ nào tin
Ta thì sông nước
hằng sống sẽ chảy
từ trong lòng người
ấy, y như Kinh Thánh
đã chép vậy”
(Giăng 7:37-38)*

các tín đồ của Ngài uống. Khi chúng ta uống Linh này, chúng ta vui hưởng dòng sông, và những dòng sông nước sống sẽ tuôn ra từ phần sâu kín nhất của bản thể chúng ta. Trong Xuất Ê-díp-tô Ký có một vầng đá bị nứt mà nước sống tuôn ra từ đó (17:6). Sau đó Thi-thiên 46:4 nói rằng có một dòng sông làm vui thành của Đức Chúa Trời. Thành phố của Đức Chúa Trời trong Thi-thiên chỉ về hội-thánh. Có một dòng sông làm cho hội-thánh vui mừng. Điều làm cho chúng ta vui mừng trong hội-thánh là dòng sông. Dòng sông là Giê-su chảy ra như sữa bò tuôn chảy. Tất cả chúng ta đều giống như một em bé mới sinh đang uống dòng sông “sữa” (1 Phi 2:2). Dòng sông này làm cho tất cả chúng ta vui mừng. Ngợi khen Chúa vì có một dòng sông làm cho thành phố của Đức Chúa Trời vui mừng. Thi-thiên 65:9a cho thấy dòng sông này là dòng sông của Đức Chúa Trời. Dòng sông trong Sáng-thế Ký chương 2 là dòng sông của Đức Chúa Trời.

Theo nghĩa tích cực, Đức Chúa Trời giống như một “con bò lớn”. Ngài là nguồn sự sống, và sữa thiên thượng ra từ con bò lớn này trở thành một dòng sông sữa. Đó là dòng sông của con bò. Cũng vậy, sông của Đức Chúa Trời chúng ta đẩy dẩy nước sự sống để thỏa mãn chúng ta, làm cho chúng ta hết khát và làm cho chúng ta vui mừng. Khi uống dòng sông này, đôi khi chúng ta quá xúc động

vì vui mừng. Thi-thiên 36:8 nói rằng chúng ta uống nơi dòng sông vui thỏa của Đức Chúa Trời. Trong Ê-xê-chi-ên chương 47, các dòng nước tuôn chảy từ đền thờ của Đức Chúa Trời (c. 1) cuối cùng đã trở nên một con sông sâu (c. 5). Bất cứ nơi nào dòng sông chảy đến mọi vật đều sống động (c. 9). Dòng chảy của con sông này làm cho mọi vật sống động. Khi dòng sông này đến một quốc gia nào đó, dòng sông ấy làm cho quốc gia ấy sống động; dòng sông ấy làm cho thành phố này đến thành phố khác trong quốc gia ấy sống động. Ngợi khen Chúa vì dòng sông này đem sự sống đến bất cứ nơi nào nó đi qua!

Trong Phúc-âm Giảng Chúa Giê-su bảo người đàn bà Sa-ma-ri rằng “ai uống nước Ta cho sẽ không bao giờ khát nữa; nhưng nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người ấy phun lên cho đến sự sống đời đời” (4:14). Sau đó Chúa Giê-su bảo chúng ta rằng ai uống nước của Ngài sẽ có những dòng sông chảy ra từ phần sâu kín nhất của bản thể người ấy (7:38). “Những dòng sông nước sự sống” (Hi-văn) là nhiều dòng thuộc về những phương diện khác nhau của sự sống (xin so sánh với Rô 15:30; 1 Tê 1:6; 2 Tê 2:13; Ga 5:22-23) ra từ một “sông nước sự sống” duy nhất (Khải 22:1), ấy là “Linh sự sống” của Đức Chúa Trời (Rô 8:2).

Vào cuối Tân Ước, Kinh Thánh khải thị rằng, trong Giê-ru-sa-lem Mới có một sông nước sự sống

(Khải 22:1). Dòng sông ấy là tổng kết của tất cả các dòng sông trong Kinh Thánh. Dòng sông bắt đầu trong Sáng-thế Ký chương 2 và hoàn tất trong Khải-thị chương 22. Dòng sông này là dòng sông của Đức Chúa Trời tuôn chảy ra sự sống thần thượng. Dòng sông này là Linh. Nguồn sự sống là Đức Chúa Cha, suối là Con, hiện thân của sự sống, tức là hiện thân của nguồn, và Linh là dòng sự sống như con sông đến với chúng ta. Đó là Đức Chúa Trời ban phát chính Ngài vào trong chúng ta. Khi chúng ta uống con sông thần thượng, chúng ta tiếp nhận dòng chảy, suối và nguồn, là Đức Chúa Trời Tam Nhất. Bằng cách ấy, Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát chính Ngài là sự sống vào trong bản thể chúng ta.

Chúng ta đang uống con sông

chảy ra từ suối nước, và suối nước này chính là hiện thân của nguồn. Đức Chúa Cha được hiện thân trong Con, Con đang tuôn chảy bởi Linh, và Linh đến với chúng ta là nước sống để chúng ta vui hưởng. Đó là Đức Chúa Trời ban phát chính Ngài vào trong bản thể chúng ta để làm cho chúng ta giống như Ngài. Cha thần thượng có nhiều con thần thượng trong một gia đình thần thượng. Đó là nếp sống hội-thánh, là kết quả của việc Đức Chúa Trời Tam Nhất ban phát chính Ngài là sự sống vào trong bản thể chúng ta trong gia thể thần thượng của Ngài. Ngợi khen Chúa vì một gia thể thần thượng như vậy! Ngợi khen Chúa vì cây sự sống! Ngợi khen Chúa vì dòng sông đang tuôn chảy!

Witness Lee

Witness Lee sinh năm 1905 tại miền bắc Trung Hoa, được trưởng dưỡng trong một gia đình Cơ-đốc và đào tạo qua các trường nói tiếng Anh. Ông tin Chúa Giê-su Christ vào năm 19 tuổi rồi dâng mình rao giảng Phúc-âm. Trong giai đoạn đầu của chức vụ, Witness Lee gặp Watchman Nee, tức Nghê Thác Thanh, và bắt đầu cùng nhau lao khổ công tác. Năm 1949, W. Nee sai phái Witness Lee sang Đài Loan để bảo tồn những gì Chúa đã giao thác cho họ. Năm 1962, Witness Lee đến Hoa Kỳ và bắt đầu chức vụ tại đó. Ông cung ứng Lời Chúa trong các buổi nhóm hằng tuần và các hội đồng cuối tuần, rao giảng hằng ngàn bài giảng cho đến năm 1997. Ông giảng hội đồng cuối cùng vào tháng hai năm 1997 lúc đã 91 tuổi. Tác phẩm chính yếu của ông là bộ Nghiên Cứu Sự Sống về toàn bộ Kinh Thánh, gồm trên 25.000 trang, giải nghĩa tất cả các sách trong Kinh Thánh theo phương diện vui hưởng và kinh nghiệm sự sống thần thượng của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ nhờ Thánh Linh.

MỘT ĐỜI SỐNG LINH ĐỘNG

Kinh Thánh: Math. 11:16-19;
1 Côr. 7:29-31; 9:19-22; 2 Côr.
6:4-10; Phil. 4:11-13

HAI TRIẾT LÝ

Hội-thánh của Đấng Christ đã ở trên trái đất này suốt hai ngàn năm. Do việc truyền bá phúc-âm đến nhiều quốc gia, người ta bắt đầu hình thành những quan điểm khác nhau về Đạo Đấng Christ. Ít nhất chúng ta có thể chia các quan điểm ấy thành hai loại. Loại thứ nhất cho rằng mọi sự cần phải theo đường lối hành động tự nhiên của chúng. Những người có quan điểm này nhận thấy rằng con người thọ tạo có nhiều nhu cầu; đó là những nhu cầu đã được Đức Chúa Trời đặt vào trong con người. Vì Đức Chúa Trời đã chuẩn bị sẵn nhiều điều trong môi trường của con người để làm vui thỏa con người và đáp ứng nhiều nhu cầu của con người, nên con người cần phải hết lòng hưởng thụ tất cả những điều ấy trong cuộc sống. Quan điểm thứ hai là của những người tu hành khổ hạnh. Họ nghĩ rằng con người cần phải từ chối tất cả những đòi hỏi của cơ thể mình. Họ nghĩ rằng con người vốn tội lỗi, và tất cả các nhu cầu của con

người đều liên quan đến tội. Con người không được hưởng bất cứ lạc thú nào ra từ tội. Thay vào đó, con người nên chịu khổ và đè nén những đòi hỏi thiên nhiên của mình. Cả hai quan điểm ấy đều khá phức tạp, chứ không đơn giản chút nào.

ĐỜI SỐNG CƠ-ĐỐC — MỘT ĐỜI SỐNG LINH ĐỘNG

Không Phải Là Vấn Đề Ăn Uống

Phần đầu của Tân Ước đề cập đến Giảng Báp-tít. Ông là một người dọn đường cho Chúa Giê-su. Chúng ta có thể nói rằng Giảng Báp-tít cùng với Chúa Giê-su cho chúng ta một khuôn mẫu trọn vẹn trong Tân Ước. Hai người ấy kết hợp lại cho chúng ta một hình ảnh trọn vẹn về đời sống Cơ-đốc. Ma-thi-ơ 11:16-19 chép: “Nhưng Ta sẽ ví sánh thế hệ này với điều gì? Nó giống như đứa trẻ ngồi ngoài chợ, kêu réo những đứa khác rằng: Chúng ta đã thổi sáo cho bọn bay, mà bọn bay không nhảy múa; chúng ta đã hát bản nhạc buồn, mà bọn bay không than khóc. Vì Giảng đã đến không ăn không uống, thì người ta nói: Ông ấy có một con quỷ. Con Loài Người đến ăn và uống, thì

người ta lại nói: Kia, ấy là một người ham ăn mê uống, người say sưa, bạn bè với những người đầu thuế và người có tội. Nhưng sự khôn ngoan được những công việc của nó biện minh” (RcV). Tân Ước không đề ra một bộ luật khắt khe về hành vi bên ngoài cho Cơ-đốc-nhân. Chúa Giê-su nói rằng Giăng Báp-tít đến không ăn cũng không uống, còn Ngài đã đến ăn và uống. Đó là đời sống Cơ-đốc. Đời sống Cơ-đốc là một cuộc sống vừa than khóc vừa thổi sáo. Điều quan trọng của đời sống ấy không phải là ăn và uống ở bên ngoài. Chúa Giê-su hành động hoàn toàn trái ngược Giăng Báp-tít, nhưng không đối lập với Giăng Báp-tít. Chúng ta có thể nói rằng Chúa Giê-su cư xử như một Cơ-đốc-nhân, và Giăng Báp-tít cũng cư xử như một Cơ-đốc-nhân. Một Cơ-đốc-nhân không tin nơi việc đè nén những nỗi khao khát tự nhiên, cũng không tin theo chủ nghĩa khoái lạc. Một Cơ-đốc-nhân có thể than khóc, và có thể thổi sáo. Cơ-đốc-nhân là một người linh động; người ấy có thể hành động theo cả hai cách. Một Cơ-đốc-nhân thật phải là như vậy. Một số Cơ-đốc-nhân tin nơi sự vui hưởng, trong khi những người khác thì tin nơi sự chịu khổ. Hai quan điểm ấy là hai “chủ nghĩa”. Rốt cuộc, một quan điểm quay sang chủ nghĩa khoái lạc trong khi quan điểm kia quay sang chủ nghĩa khổ hạnh. Nhưng ở giữa hai thái cực ấy, chúng ta có một đời sống linh động, tức đời sống mà một Cơ-đốc-nhân phải có.

Chúng ta cần phải hướng sự chú ý của mình đến những điều khác. Chúng ta không được đặt mối quan tâm của mình nơi những vấn đề liên quan đến ăn và uống.

Có Khả Năng Làm Mọi Sự Qua Sự Sửa Trị Của Thánh Linh

Bây giờ, chúng ta hãy xem xét đời sống Phao-lô. Ông đã hầu việc Đức Chúa Trời một cách rất linh động. Ông đã trở nên mọi sự đối với mọi người (1 Côr. 9:19-22). Đó là điều kiện cơ bản cho một người đầy tớ của Chúa. Nếu một Cơ-đốc-nhân không thể cư xử như vậy, thì người ấy không thể làm một người đầy tớ của Chúa, vì sự đòi hỏi của đời sống Cơ-đốc vốn sâu xa hơn so với những vấn đề bên ngoài của con người bề ngoài. Đời sống Cơ-đốc không liên hệ gì đến con người bề ngoài, mà liên quan đến con người bề trong. Nếp sống Cơ-đốc không phải là vấn đề ăn và uống mà là vấn đề tương giao ở bên trong. Sự tương giao của Cơ-đốc-nhân diễn ra ở bên trong quan trọng hơn bất cứ sinh hoạt bên ngoài nào. Đối với một Cơ-đốc-nhân, ăn không phá hủy điều gì, và kiêng ăn cũng không gây trở ngại gì. Chúng ta quan tâm đến điều gì sâu xa hơn những vấn đề ấy. Ăn và uống là những vấn đề liên quan đến con người bề ngoài. Nhưng đời sống Cơ-đốc xoay quanh con người bề trong. Đối với Đức Chúa Trời, các vấn đề liên quan đến con người bề ngoài là thứ yếu. Điều quan trọng và trọng yếu là Con Đức Chúa Trời làm sự sống bên trong

chúng ta. Đối với Phao-lô, điều quan trọng trong đời sống Cơ-đốc là “Christ ở trong anh em là hi vọng về vinh hiển” (Côl. 1:27). Tất cả những vấn đề khác như ăn uống may mặc đều là thứ yếu và không quan trọng. Đời sống của Phao-lô thật linh động.

Trong Phi-líp 4:11-13, Phao-lô nói: “Tôi đã học trong bất cứ tình huống nào tôi cũng đều thỏa lòng. Tôi cũng biết thế nào là thấp hèn và tôi biết thế nào là sung túc; trong mỗi một

“Tôi đã trở nên mọi cách cho mọi người, để tôi có thể cứu được ít nhiều người không cứ cách nào. Mọi điều tôi làm thì làm vì có Phúc Âm”
(1 Cô-rin-tô 9:22-23)

điều và trong mọi điều tôi đã học được bí quyết vừa no đủ lẫn đói khát, vừa sung túc lẫn thiếu thốn. Tôi có thể làm tất cả mọi sự trong Ngài, là Đấng ban năng lực cho tôi” (RcV). Phao-lô nói rằng ông có thể sống trong sự sung túc hay thấp hèn. Ông có thể no đủ hay ở trong tình trạng đói khát. Tất cả những tình trạng đó đều là những điều bề ngoài, và vô cùng thứ yếu. Chúng ta phải nhớ rằng một công tác viên

Cơ-đốc không nhất thiết phải sống trong no đủ hay nghèo đói. Người ấy không nhất thiết phải thiếu thốn hay dư dật. Người ấy không nhất thiết phải thấp hèn hay sung túc. Đời sống của chúng ta phải linh động. Đời sống ấy phải ở dưới sự sửa trị của Thánh Linh. Một công tác viên [Cơ-đốc] phải trải qua sự sửa trị khắt khe trước khi người ấy có thể trở nên một người linh động.

Thật ra, sống một đời sống linh động khó hơn so với sống trong cảnh nghèo túng hoặc sung túc. Linh động có nghĩa là khi di chuyển bằng tàu thủy, chúng ta có thể ngồi ghế hạng rẻ tiền nhất hay ghế hạng sang nhất. Nếu chỉ có thể ngồi ghế hạng sang nhất hoặc chỉ có thể ngồi ghế hạng rẻ tiền nhất, thì chúng ta không phải là một đầy tớ của Đức Chúa Trời. Những người đầy tớ của Đức Chúa Trời đều linh động. Chúng ta có một bí quyết bên trong mình — Đấng Christ vinh quang làm Đấng ban năng lực. Một số người cứ giữ lấy những điều nhỏ nhặt bên ngoài mà họ có được, nhưng không có gì bên trong hậu thuẫn. Khi có gì trái ý một chút, thì họ liền chao đảo. Nhiều đầy tớ của Đức Chúa Trời không thể thích ứng với nhiều hoàn cảnh vì họ không có tính linh động. Là công tác viên của Đức Chúa Trời, chúng ta phải dâng chính mình cho những cuộc xử lý nghiêm khắc. Người Hoa vốn kín đáo, người Mỹ thì tự do và phóng khoáng, trong khi người Anh thì thận trọng. Là một công tác viên [Cơ-đốc], chúng ta phải có khả

năng công tác giữa vòng mọi loại người. Làm một đầy tớ của Chúa có nghĩa là như thế. Một công tác viên [Cơ-đốc] phải có khả năng thậm chí tiếp xúc với các trẻ em và những cụ già. Chúng ta phải linh động đối với tất cả những điều bề ngoài.

Vượt Lên Trên Tất Cả Những Điều Bề Ngoài

1 Cô-rin-tô 7:29-31 chép: “Nhưng, anh em ơi, tôi bảo điều này, thì giờ ngắn ngủi; từ nay về sau kẻ có vợ hãy nên như không có, kẻ đương khóc nên như không khóc, kẻ đương vui nên như chẳng vui, kẻ đương mua nên như chẳng được gì, kẻ dùng thế gian nên như kẻ chẳng quá dùng nó. Vì hình dạng của thế gian này qua đi”. Lời của Phao-lô rất lạ thường. [Khi chúng ta] nhìn thấy tính vĩ đại và vinh quang của Chúa ngự-bên-trong, tất cả những điều bề ngoài đều dần dần giảm đi tầm quan trọng. Nếu đầy dẫy Christ, chúng ta sẽ vượt lên trên tất cả những điều bề ngoài. Đối với một Cơ-đốc-nhân, có vợ cũng như không có vợ, và những người không có vợ thì không cần đòi hỏi phải có vợ. Khóc hay không khóc không phải là vấn đề. Những người vui mừng không phải lo rằng mình xử sự cách lạc lõng. Những người sở hữu cũng giống như những người không [sở hữu], và những người dùng thế gian cũng giống như những người không [dùng]. Đầy tớ của Đức Chúa Trời phải linh động đối với tất cả những điều bề ngoài.

Cơ-đốc-nhân là một người vượt lên trên tất cả những điều bề ngoài.

Xử Lý Bản Ngã, Và Đứng Để Bất Cứ Lối Sống Nào Bỏ Buộc

Trong Lu-ca 10:38-42, Ma-ri thì trầm lặng, trong khi Ma-thê thì làm việc cực nhọc. Cả hai đều đúng đắn trong sự phục vụ của mình. Chúa khiển trách Ma-thê, không phải vì bà làm lụng, mà vì bà quá bận rộn; thậm chí bà còn khấn cầu Chúa bảo người em gái giúp đỡ mình. Bà đã quá bận rộn. Lao khổ là điều đúng

*“Vì nước Đức Chúa Trời chẳng tại sự ăn uống, nhưng tại sự công nghĩa, bình an, và vui vẻ trong Thánh Linh”
(Rô-ma 14:17)*

đắn, nhưng một người cũng phải bình tịnh. Một công tác viên của Đức Chúa Trời cần phải học tập vừa sống yên lặng vừa lao khổ làm việc. Sống một đời sống linh động không phải là dễ.

Trong tất cả các bài học liên quan đến xác thịt mà chúng ta học được, có lẽ tính linh động là bài học khó nhất. Một số người thấy khó ăn thức ăn đạm bạc; những người khác thì cảm thấy ăn

thức ăn ngon còn khó hơn nữa. Những điều ấy là nan đề đối với họ vì họ đã biến vương quốc của Đức Chúa Trời thành vấn đề ăn uống. Phao-lô nói rằng vương quốc của Đức Chúa Trời không phải là ăn uống, mà là sự công chính, bình an và vui mừng trong Thánh Linh (Rô 14:17). Chúng ta phải học tập để trở thành một người khoáng đạt, một người có thể thích ứng với mọi sự. Có lần bà Guyon nói rằng một người có mối liên hiệp hoàn hảo với Đức Chúa Trời là thầy giáo cho người già cả và bạn hữu của trẻ em. Trong 2 Cô-rin-tô 6:4-10, Phao-lô viết một bài luận thuyết dài cho thấy ông đã linh động như thế nào với tư cách là một đầy tớ của Chúa: “Như không có gì cả, mà lại có đủ mọi sự” (c. 10). Đó là tiêu chuẩn cho công tác viên của Đức Chúa Trời. Chỉ những người có bản ngã được xử lý triệt để mới có thể sống một đời sống linh động như vậy. Một số Cơ-đốc-nhân khó sống một đời sống linh động như vậy, vì họ vẫn sống bằng bản ngã của mình. Bản ngã có những khái niệm cùng sáng kiến riêng của nó, và luôn luôn tự cho mình là đúng. Nó sẽ không thuận phục quyền tể trị của Thánh Linh. Những Cơ-đốc-nhân ấy không quân bình. Chúng ta cần phải để Đức Chúa Trời xử lý bản ngã của mình. Ngay khi bản ngã không còn nữa thì chúng ta có thể trở nên linh động.

Vậy, chúng ta phải trải qua những sự xử lý căn bản, triệt để và nghiêm khắc

trước khi có thể chạy thẳng trong cuộc đua trước mặt mình. Chỉ khi ấy chúng ta mới có thể chấp nhận “những mâu thuẫn” thuộc linh đứng đắn bên trong mình. Những người đầy tớ của Đức Chúa Trời cần phải luôn nhớ rằng đường lối của Đức Chúa Trời không phải là con đường một-rãnh mà là con đường hai-rãnh. Người Hồi giáo có khuynh hướng hưởng thụ cuộc sống. Người Phật giáo có khuynh hướng chịu khổ. Nhưng một Cơ-đốc-nhân chuẩn thì không thiên về phía nào cả. Cơ-đốc-nhân sống theo sự sắp đặt tể trị của Đức Chúa Trời, vượt lên trên con người bề ngoài. Con người bề ngoài của Phao-lô còn sống, nhưng con người bề trong của ông lại được giấu trong Đức Chúa Trời và mãi mãi không lay chuyển. Con người thật của chúng ta là con người sống trong Đức Chúa Trời; con người bề ngoài chỉ là một sự trình diễn. Tách biệt con người bề trong với con người bề ngoài là một điều vinh hiển. Con người bề trong cần phải được ẩn giấu trong Đức Chúa Trời, trong khi con người bề ngoài cần phải được phá vỡ triệt để. Đó là điều kiện cơ bản để làm công tác cho Đức Chúa Trời. Người nào bị bó buộc trong một lối sống duy nhất thì chưa trải qua những sự xử lý cơ bản.

**Con Người Bề Ngoài
Cần Sự Xử Lý,
Trong Khi Con Người Bề Trong
Cần Được Làm Cho Mạnh Mẽ**

Mỗi khi một công tác viên của Chúa đến một nơi nào, người ấy

phải sống phù hợp với người dân tại đó. Về việc ăn mặc và ẩm thực, người ấy phải [sống] giống như người dân tại đó. Nếu phúc-âm bị những thứ như ăn uống và áo quần giới hạn, thì đức tin của chúng ta không khác bao nhiêu so với các tôn giáo thế gian; chúng ta sẽ không lan tỏa hương vị đúng đắn trong đức tin của mình. Khi đến trên đất, Chúa chúng ta đã không đem gì theo. Ngài ăn và uống. Ngài thực sự là một con người. Đây tớ không thể lớn hơn chủ. Con người bề trong của chúng ta phải được làm cho mạnh mẽ, trong khi con người bề ngoài của chúng ta không được nhất định

về bất cứ điều gì. Nó cần phải vui vẻ chấp nhận bất cứ người nào. Do đó, con người bề ngoài của chúng ta phải được xử lý. Đời sống Cơ-đốc không phải là vấn đề ăn, cũng chẳng phải là vấn đề không ăn. Đó không phải là chủ nghĩa khoái lạc, cũng chẳng phải là chủ nghĩa khổ hạnh. Đời sống Cơ-đốc vốn linh động. Những gì ở bên trong chúng ta vĩ đại và vinh hiển hơn nhiều, và chúng ta đừng để bất cứ lối sống bề ngoài nào gây ảnh hưởng gì đến mình.

Watchman Nee

Watchman Nee, tức *Nghê Thác Thanh*, sinh trưởng trong một gia đình Cơ-đốc nhưng thực sự tin Chúa vào năm 1920 tại Trung Hoa khi ông 17 tuổi. Từ đó ông bắt đầu phục vụ Chúa, và đặc biệt là viết các văn phẩm Cơ-đốc. Trải qua 30 năm thi hành chức vụ, ông đã tỏ ra là một ân ban độc đáo Chúa dành cho Thân Thể Ngài vì có sự chuyển động của Ngài trong thời đại này. Chức vụ của ông tập trung vào hai phương diện: sự sống bề trong và Thân Thể Đấng Christ. Năm 1952, vì chứng cứ của Chúa, ông bị giam cầm cho đến khi qua đời năm 1972 như một tô tớ trung tín của Ngài.

Lời rao giảng của ông vẫn đem đến nhiều khai thị và sự cung ứng thuộc linh phong phú cho các Cơ-đốc-nhân trên khắp thế giới. Các tác phẩm tiêu biểu của ông đã được chuyển ngữ sang tiếng Việt là *Nếp Sống Bình Thường của Cơ-đốc-nhân*, *Ngôi Đi Đúng*, *Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham*, *Y-sác và Gia-cốp*, *Đức Tin Cơ-Đốc Bình Thường*, *Những Người Đắc Thắng của Đức Chúa Trời*, *Hội Thánh Vinh Hiển*, *Đấng Christ Là Mọi Vấn Đề Và Mọi Điều Thuộc Linh . . .*

THÂN THỂ ĐẮNG CHRIST

Kinh Thánh: Êph. 1:23; 4:11-13; 5:29-30; Sáng 2:21-24, 1 Côr. 10:16-17; 12:12-30; Rô 12:4-8

HỘI THÁNH LÀ THÂN THỂ ĐẮNG CHRIST

Sáng-thể Ký chương 2 cho thấy Đức Chúa Trời lấy một xương sườn của A-đam và từ đó dựng nên Ê-va. Điều này tượng trưng cho mối liên hệ giữa Đấng Christ và hội-thánh. Ê-va ra từ A-đam thế nào, hội-thánh ra từ Đấng Christ thế ấy. Đức Chúa Trời dựng nên Ê-va từ A-đam. Cũng vậy, Ngài tạo nên hội-thánh từ Đấng Christ. Đức Chúa Trời không những ban cho chúng ta ân điển, quyền năng và bản chất của Đấng Christ, nhưng Ngài cũng ban cho chúng ta Thân Thể Đấng Christ. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta xương thịt của Đấng Christ và chính Đấng Christ, thậm chí như Ngài đã ban xương sườn của A-đam cho Ê-va. Như vậy, hội-thánh là gì? Hội-thánh ra từ Đấng Christ. Kinh Thánh cho chúng ta thấy Đấng Christ là Đầu của hội-thánh, và hội-thánh là Thân Thể Đấng Christ. Về phương diện cá nhân, mỗi Cơ-đốc-nhân là một

chi thể của Thân Thể Đấng Christ và đều ra từ Đấng Christ.

Có một điều chúng ta phải lưu ý: Thân Thể Đấng Christ ở trên đất, nhưng không thuộc về đất. Thân Thể ấy thuộc về trời, tuy nhiên lại ở trên đất. Khi Sau-lơ đang trên đường đến Đa-mách để bắt bớ hội-thánh, Chúa Giê-su hỏi ông: “Sau-lơ, Sau-lơ, sao người bắt bớ Ta?” (Công 9:4). Lời của Chúa thật lạ lùng. Ngài không nói: “Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, vì sao người bắt bớ các môn đồ Ta?”, nhưng nói: “Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, vì sao người bắt bớ Ta?” Ngài không nói: “Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, vì sao người bắt bớ hội-thánh Ta?”, nhưng Ngài nói: “Hỡi Sau-lơ, Sau-lơ, vì sao người bắt bớ Ta?” Điều này cho Phao-lô thấy hội-thánh và Đấng Christ là một. Hội-thánh là một với Đấng Christ, đến nỗi khi một người bắt bớ hội-thánh, người ấy đang bắt bớ Đấng Christ. Điều này cũng cho chúng ta thấy Thân Thể Đấng Christ ở trên đất, vì không ai có thể bắt bớ nếu Thân Thể ấy ở trên trời. Thân Thể Đấng Christ ở trên đất. Vì vậy, Phao-lô có thể bắt bớ Thân Thể ấy. Vì Thân Thể Đấng Christ là hội-thánh ở trên đất, nên khi Phao-lô bắt bớ hội-thánh là ông bắt

bố chính Chúa. Nhiều người nói rằng biểu hiện của Thân Thể Đấng Christ là điều gì đó sẽ tỏ ra ở trên trời. Họ nói rằng chúng ta phải chờ đợi cho đến khi lên trời rồi mới thấy được biểu hiện của Thân Thể. Nếu vậy, sự việc Phao-lô bắt bớ hội-thánh không thể được kể là ông đã bắt bớ Chúa. Chúa nói rằng Sau-lơ bắt bớ Ngài khi ông bắt bớ hội-thánh. Vì vậy, Thân Thể Đấng Christ được bày tỏ ra trên đất, chứ không phải trên trời. Hội-thánh là Thân Thể Đấng Christ trên đất. Chúng ta phải bày tỏ Thân Thể này khi chúng ta ở trên đất. Mặc dầu Đâu ở trên trời, Thân Thể và Đâu ở trên trời là một. Bắt bớ Thân Thể là bắt bớ Đâu. Bắt bớ hội-thánh là bắt bớ Chúa. Cả hai là một, không cách nào phân rẽ.

Có lẽ một số người sẽ hỏi: “Làm thế nào Thân Thể Đấng Christ được bày tỏ trên đất vào thời Phao-lô? Từ khi Phao-lô ở trên đất cho đến nay, một ngàn chín trăm năm đã trôi qua. Mỗi năm, vô số người khắp thế giới đã được cứu và thêm vào Thân Thể Đấng Christ. Trong những năm tháng sắp đến, nhiều người hơn nữa sẽ được thêm vào hội-thánh. Làm thế nào hội-thánh vào thời Phao-lô lại có thể được gọi là Thân Thể Đấng Christ?” Một anh em trong thế kỷ trước đã trả lời câu hỏi ấy rất hay. Anh nói hội-thánh giống như một con chim. Khi nó mới nở, lông chưa phát triển đầy đủ. Nhưng chúng ta có thể nói nó là một con

chim. Khi nó phát triển cách hoàn chỉnh, chúng ta vẫn gọi nó là con chim. Con chim ấy không được gắn thêm lông từ nơi nào khác mà từ trong chính nó mọc thêm nhiều ra. Sự phát triển và trưởng thành của nó là kết quả những hoạt động bên trong của sự sống con chim. Đó là cách hội-thánh tăng trưởng trên đất ngày nay. Mặc dầu Phao-lô bắt bớ hội-thánh khi hội-thánh còn thơ ấu, nhưng đó vẫn là Thân Thể Đấng Christ. Từ thời đó đến nay, không có gì được thêm vào hội-thánh, hội-thánh chỉ tăng trưởng cách trọn vẹn hơn.

Mặc dầu hội-thánh trên đất ngày nay vẫn còn rất nhỏ bé về tầm vóc, nhưng bề trong đã hoàn hảo. Sự tăng trưởng của hội-thánh phát xuất từ bên trong hội-thánh. Hội-thánh lớn lên từ trong Đấng Christ. Hội-thánh trên đất ngày nay là Thân Thể Đấng Christ. Hiển nhiên những người được cứu đã thêm vào hội-thánh. Nhưng nói về phương diện thực tại thuộc linh của hội-thánh, không ai từng gia nhập vào hội-thánh. Thân Thể Đấng Christ tự phát triển từ bên trong. Thân Thể Đấng Christ liên tục lớn lên từ Đâu. Hội-thánh chỉ là sự mở rộng của Thân Thể Đấng Christ trên đất. Hội-thánh cư trú trên đất nhưng ra từ Đâu ở trên trời. Đồng thời, đó là một Thân Thể hiệp nhất với Đâu.

Chúng ta phải sáng tỏ hội-thánh là gì theo cái nhìn của Đức Chúa Trời. Hội-thánh là Thân Thể Đấng

Christ. Vì vậy, bất cứ điều gì nhỏ hơn Thân Thể đều không thể là nền tảng để thành lập một hội-thánh. Chúng ta không thể thành lập hội-thánh dựa trên giáo lý, hệ thống, hay nghi thức. Chúng ta cũng không thể thành lập hội-thánh dựa trên tên của người sáng lập hay nơi phát xuất. Tất cả những điều này đều nhỏ hơn Thân Thể Đấng Christ. Nếu muốn thành lập một hội-thánh

*“Chẳng hề có ai ghét chính xác thịt mình, nhưng nuôi nấng săn sóc nó như Đấng Christ đối với Hội Thánh, vì chúng ta là chi thể của Thân Ngài”
(Ê-phê-sô 5:29-30)*

tại một địa phương, chúng ta phải học tập đứng trên nền tảng Thân Thể. Chúng ta phải chào đón và tiếp nhận tất cả những chi thể có sự tương giao trong Thân Thể Đấng Christ. Bất cứ ai ở trong Thân Thể và thuộc về Thân Thể đều là một anh chị em trong hội-thánh. Nếu chúng ta đứng trong vị trí của Thân Thể Đấng Christ, số lượng của chúng ta có thể nhỏ bé, nhưng chúng ta vẫn có nền tảng đúng đắn để thành lập hội-thánh. Tuy nhiên, nếu không đứng trong vị trí của Thân Thể Đấng Christ, chúng ta không có nền tảng để thành lập một

hội-thánh nào cả, dầu số người của chúng ta rất đông.

Khi một hội-thánh lấy Thân Thể Đấng Christ làm nền tảng được thành lập tại một địa phương, không ai nên tự phân rẽ để thành lập một hội-thánh khác, viện lẽ là có những khác biệt về giáo lý, quan điểm, hay ý kiến. Nền tảng của hội-thánh là Thân Thể Đấng Christ. Mong muốn đề cao và duy trì một giáo lý nào đó không phải là nền tảng chính đáng để thành lập một hội-thánh. Nếu nền tảng của “hội-thánh” [được thành lập] đầu tiên không phải là Thân Thể Đấng Christ, dĩ nhiên người sau có thể thành lập một hội-thánh trên nền tảng là Thân Thể Đấng Christ. Nhưng nếu nền tảng của hội-thánh [được thành lập] đầu tiên thật sự là Thân Thể Đấng Christ, chúng ta phải tương giao với hội-thánh ấy. Chúng ta không thể bỏ đi và thành lập một “hội-thánh” riêng của mình.

Một hội-thánh địa phương nên bao gồm tất cả các con cái Đức Chúa Trời trong địa phương ấy. Hội-thánh nhận Thân Thể Đấng Christ làm đơn vị cơ bản của mình. Nếu những anh chị em khác không đến, đó là việc của họ. Nhưng hội-thánh không nên áp đặt trên ai bất cứ một điều kiện nào khác hơn là nhu cầu nhận biết Thân Thể. Thân Thể là điều kiện duy nhất để thành lập một hội-thánh. Một hội-thánh không thể nhỏ hơn Thân Thể Đấng Christ. Nói cách khác, tất cả những ai thuộc về

Đấng Christ cần phải ở trong hội-thánh; tất cả những ai ở trong Thân Thể Đấng Christ đều không bị từ chối.

Tuy nhiên, tiếp nhận một người không ở trong Thân Thể Đấng Christ hay chấp nhận những người vô tín là vượt quá Thân Thể Đấng Christ. Như vậy sẽ không còn là hội-thánh của Đấng Christ nữa, mà là một tổ chức rối loạn. Tóm lại, tất cả những gì chưa phải là Thân Thể Đấng Christ hay vượt quá Thân Thể Đấng Christ đều không phải là hội-thánh.

HỘI THÁNH LÀ MỘT TRONG THÁNH LINH

1 Cô-rin-tô 12:12-13 chép: “Vì như thân thể là một và có nhiều chi thể, nhưng tất cả các chi thể của thân thể dầu nhiều, cũng là một thân mà thôi, thì Đấng Christ cũng vậy. Vì tất cả chúng ta, hoặc người Do-thái, hoặc người Hi-lạp, hoặc nô lệ, hoặc tự do, đều đã chịu báp-têm trong một Linh vào trong một thân thể, và đều đã được cho uống cùng một Linh” (RcV).

Chúng ta đã thấy hội-thánh ra từ Đấng Christ. Bây giờ chúng ta cần thấy làm thế nào hội-thánh là một trong Thánh Linh.

Hội-thánh ra từ Đấng Christ. Điều này nói lên nguồn gốc của hội-thánh. Mỗi Cơ-đốc-nhân đều sở hữu một sự sống mới. Một sự sống của Đấng Christ đã trở nên hàng triệu Cơ-đốc-nhân. Giảng chương 12 nói về một hạt lúa mì rơi

xuống đất, chết đi và kết quả nhiều. Tất cả những hạt lúa được sản sinh từ một hạt lúa kia đều có cùng yếu thể tính như hạt nguyên thủy ấy. Một hạt lúa đã trở nên nhiều hạt lúa và nhiều hạt ấy ra từ một hạt kia. Như vậy, làm thế nào nhiều Cơ-đốc-nhân sở hữu cùng một sự sống có thể trở nên một Thân Thể Đấng Christ? Đó là chỗ công tác của Thánh Linh bước vào. Một

*“Vả như thân là một
mà có nhiều chi thể,
và thấy đều thuộc
trong thân, dầu nhiều
cũng chỉ có một thân
mà thôi, Đấng Christ
khác nào như vậy”
(1 Cô-rin-tô 12:12)*

Đấng Christ đã trở nên hàng triệu Cơ-đốc-nhân. Bây giờ Thánh Linh báp-têm hàng triệu Cơ-đốc-nhân này vào trong một Thân Thể. Đó là sự dạy dỗ cơ bản được ghi lại trong 1 Cô-rin-tô 12:12-13. Thân Thể là một, nhưng gồm có nhiều chi thể. Làm thế nào nhiều chi thể trở nên một Thân Thể? “Chúng ta đều đã chịu báp-têm trong một Linh vào trong một thân thể”. Nói cách khác, Thân Thể này hiện hữu nhờ báp-têm. Nhờ báp-têm trong Linh, nhiều Cơ-đốc-nhân đã được chìm vào trong một Thân Thể. Mỗi

Cơ-đốc-nhân giống như một viên đá đục ra từ một tảng đá khổng lồ. Thánh Linh giống như xi-măng trám các viên đá lại với nhau thành một tảng đá.

Thân Thể Đấng Christ có hai nguyên tắc cơ bản: Thứ nhất, tách rời khỏi những gì ra từ Đấng Christ, thì không có Thân Thể Đấng Christ; thứ hai, tách rời khỏi sự hành động của Thánh Linh, thì cũng không có Thân Thể Đấng Christ. Trước hết phải có báp-têm của Linh và sự đổ đầy Linh; tất cả các con cái của Đức Chúa Trời đều phải được báp-têm bởi Linh để trở nên Thân Thể. Đó là điều đã xảy ra vào ngày lễ Ngũ-tuần trong Công-vụ chương 2. Nhiều người đã nhận được sự sống của Chúa và trở nên nhiều chi thể của Ngài. Sau đó, nhờ Thánh Linh, Chúa báp-têm nhiều chi thể này vào trong một Thân Thể. Những ai biết Chúa và Thánh Linh đều sẽ biết một Thân Thể này. Có nhiều chi thể trong thân thể con người, nhưng đầu cai trị tất cả nhờ những dây thần kinh. Cũng vậy, Đầu của hội-thánh kết hợp nhiều chi thể thành một Thân Thể nhờ Thánh Linh.

Hội-thánh ra từ Đấng Christ và được hình thành nên một Thân Thể trong Thánh Linh. Sự tương giao và thông công của Cơ-đốc-nhân cần phải đặt nền tảng trên chỗ đứng của người tín đồ trong Thân Thể Đấng Christ. Chúng ta không có mối liên hệ nào khác hơn mối liên hệ này. Chúng ta không được ràng buộc lại với nhau

vì là người Do-thái hay Hi-lạp. Chúng ta thông công với nhau vì tất cả chúng ta đều là những chi thể của Thân Thể Đấng Christ. Sự thông công của chúng ta lấy Thân Thể làm nền tảng.

Chỉ có một nền tảng cho sự tương giao của chúng ta trong hội-thánh, đó là chúng ta cùng là chi thể của nhau trong Thân Thể. Chúng ta không thể có sự tương giao dựa trên một nền tảng nào khác. Tất cả những sự tương giao bên ngoài Thân Thể Đấng Christ đều là chia rẽ. Tất cả những sự tương giao không rộng lớn như Thân Thể, mà thật ra là nhỏ hơn Thân Thể đều không phải là sự tương giao của Thân Thể. Tất cả những ranh giới khác với ranh giới của Thân Thể, mặc dầu không mâu thuẫn với ranh giới của Thân Thể, đều ngăn trở ranh giới Thân Thể. Sự khác biệt về ranh giới luôn luôn ngăn trở sự tương giao của Thân Thể. Chúng ta không thể chấp nhận sự tương giao nào khác với Thân Thể. Chúng ta ở đây để duy trì sự tương giao của Cơ-đốc-nhân, tức sự tương giao của Thân Thể, chứ không phải một sự tương giao nào nhỏ bé hơn Thân Thể.

SỰ PHỤC VỤ TRONG THÂN THỂ

1 Cô-rin-tô 12:14-21 chép: “Vì thân chẳng phải một chi thể, bèn là nhiều. Nếu chân rằng: ‘Vì ta chẳng phải là tay, nên ta không thuộc về thân,’ thì chẳng phải bởi đó mà chân không thuộc về thân đâu. Nếu tai

rằng: ‘Vì ta chẳng phải là mắt, nên ta không thuộc về thân.’ thì cũng chẳng phải bởi đó mà tai không thuộc về thân đâu. Ví bằng cả thân đều là mắt, thì sự nghe ở đâu? Nếu cả thân đều là tai, thì sự nghe ở đâu? Nhưng nay Đức Chúa Trời tùy ý Ngài đã sắp đặt các chi thể từng một ở trên thân. Nếu hết thấy đều là một chi thể thì thân ở đâu? Nhưng nay chi thể đâu nhiều, song chỉ có một thân. Mắt không thể nói với tay rằng: ‘Ta chẳng cần đến mày,’ đầu cũng không thể nói với chân rằng: ‘Ta chẳng cần đến mày.’ Các câu từ 28 đến 30 nói tiếp: “Đức Chúa Trời đã lập trong Hội thánh, thứ nhất là sứ đồ, thứ nhì là tiên tri, thứ ba là giáo sư, kế đến kẻ làm việc quyền năng, rồi đến kẻ được ân tứ chữa bệnh, vừa giúp, quản lý, nói các thứ tiếng. Há phải cả thấy đều là sứ đồ sao? Cả thấy đều là tiên tri sao? Cả thấy đều là giáo sư sao? Cả thấy đều làm việc quyền năng sao? Cả thấy đều được ân tứ chữa bệnh sao? Cả thấy đều nói các thứ tiếng sao? Cả thấy đều thông dịch các thứ tiếng sao?”

Có nhiều chi thể trong Thân Thể Đấng Christ, và Thánh Linh ban phát mọi loại ân tứ và chức vụ cho họ theo nhu cầu của Thân Thể. Chúa ban cho các chi thể những loại ân tứ và chức vụ khác nhau vì mục đích cung ứng nhu cầu cho toàn Thân Thể. Chúa biết Ngài không làm cho cả Thân Thể đều là mắt hay cả Thân Thể đều là tai. Chúa ban cho các chi thể những ân tứ và chức vụ khác nhau để cung

ứng cho cả Thân Thể. Thân thể con người cần tất cả các chi thể, cũng vậy, hội-thánh cần các loại ân tứ và chức vụ khác nhau [để đáp ứng] cho sự phục vụ thuộc linh của hội-thánh. Một số phục vụ trong chức vụ cung ứng lời. Một số phục vụ bằng cách làm những việc quyền năng. Một số sử dụng ân tứ chữa lành. Một số giúp đỡ. Một số nói các thứ tiếng [lạ] và thông giải các thứ tiếng [lạ], v.v... Hội-thánh phải tạo nhiều cơ hội cho tất cả các anh chị em để họ phục vụ. Tất cả các chi thể, kể cả những chi thể kém đẹp, đều hữu dụng trong chức vụ của Linh. Không thể có chi thể nào vô dụng trong Thân Thể. Mỗi anh chị em là một chi thể trong Thân Thể và mỗi một chi thể có chức năng và sự phục vụ riêng. Hễ là Cơ-đốc-nhân, anh em là một chi thể trong Thân Thể Đấng Christ, và là một chi thể trong Thân Thể, anh em phải phục vụ trước mặt Đức Chúa Trời. Chúng ta phải tôn trọng việc thực hành sự phục vụ phổ thông như vậy. Mỗi Cơ-đốc-nhân phải có chức năng riêng và phải hầu việc Chúa theo chức năng ấy.

Mỗi chi thể trong hội-thánh nên tìm một chỗ để phục vụ. Tất cả đều phục vụ, không nên có tình trạng độc quyền. Một chi thể hay một vài chi thể không nên thay thế tất cả các chi thể làm mọi công việc. Bất cứ một hệ thống nào không tạo cơ hội cho tất cả các chi thể thi hành chức năng của mình chắc chắn không phải là Thân Thể. Trong thân thể vật lý,

mắt, miệng, tay, chân đều rất bận rộn. Nhưng chúng không đối lập với nhau. Nếu chỉ có mắt thì hành chức năng trong khi miệng, tay, chân lại không, thì đó là một điều sai trật. Nếu mắt, miệng, tay, chân đều cùng thi hành chức năng và hợp tác với nhau như một hữu thể, chúng ta có thân thể. Nếu một số người phục vụ và những người khác lại không, hoặc nếu chỉ có một hay vài người phục vụ, thì chúng ta không có Thân Thể Đấng Christ. Chúng ta phải rất sáng tỏ về nguyên tắc này.

Rô-ma 12:4-8 chép: “Vì cũng như trong một thân thể chúng ta có nhiều chi thể, và tất cả các chi thể không có cùng một chức năng, cũng vậy, chúng ta là nhiều, nhưng trong Christ chỉ là một thân thể, và là chi thể của nhau. Có các ân tứ khác nhau theo ân điển đã ban cho chúng ta, hoặc tiên tri, hãy nói tiên tri theo mức độ đức tin; hoặc phục vụ, [chúng ta hãy trung tín] trong sự phục vụ; hoặc ai dạy dỗ, hãy ở trong sự dạy dỗ ấy; ai khuyên bảo, hãy [ở trong] sự khuyên bảo ấy; ai ban phát, [hãy ban phát] trong sự đơn thành; ai lãnh đạo, [hãy lãnh đạo] trong sự chuyên cần; ai bày tỏ sự thương xót, [hãy bày tỏ] trong sự vui vẻ” (RcV).

Một vấn đề khác đòi hỏi chúng ta phải chú ý đặc biệt trong Thân Thể là cả ân điển và ân tứ mỗi người nhận lãnh đều khác nhau. Phân đoạn trong 1 Cô-rin-tô chương 12 nhấn mạnh đến chức vụ cung ứng lời

[Chúa] và các ân tứ phép lạ. Phân đoạn trong Rô-ma chương 12, ngoài việc nói về chức vụ cung ứng lời [Chúa], cũng bao hàm các chức vụ của những sự phục vụ khác trong hội-thánh nữa. Một số người ban phát, một số lãnh đạo, một số bày tỏ sự thương xót. Tất cả những điều này đều được kể là công tác của người Lê-vi. Đó là những sự phục vụ liên quan đến những công việc thực tế.

Rô-ma chương 12 cho chúng ta thấy mỗi người có ân tứ đều phải thi hành chức năng theo ân tứ Đức Chúa Trời ban cho mình, dầu ân tứ ấy nằm trong chức vụ cung ứng lời [Chúa] hay trong chức vụ phục vụ. Ai nói tiên tri, hãy để người ấy nói tiên tri. Ai phục vụ, hãy để người ấy phục vụ. Ai dạy dỗ, hãy để người ấy dạy dỗ. Ai khuyên bảo, hãy để người ấy khuyên bảo. Ai lãnh đạo, hãy để người ấy lãnh đạo cách chuyên cần trong hội-thánh. Nói cách khác, mọi người đều nên phục vụ. Mỗi người đều nên phục vụ cách cụ thể và trung tín trong chức năng này. Mỗi người cần biết mình có thể làm gì trước mặt Đức Chúa Trời và mình đã nhận được ân tứ nào từ Chúa. Sự nhận biết này sẽ hướng dẫn người ấy thi hành chức năng một cách cụ thể. Không ai nên vượt quá chức năng của mình và nắm quyền trên sự phục vụ của người khác. Không chi thể nào được chiếm chỗ của một chi thể khác, và không chi thể nào được từ bỏ chức năng của mình. Tất cả nên cùng nhau phục vụ và mọi

người nên hết lòng làm công việc của mình. Bằng cách ấy, Thân Thể Đấng Christ sẽ được bày tỏ ra.

Thân Thể không thể cho phép một chi thể lơ là nhiệm vụ của mình. Toàn Thân ở trong bóng tối nếu mắt không nhìn thấy. Toàn Thân không thể đi nếu chân không chịu bước. Mắt phải nhìn và chân phải đi. Mặc dầu ân tứ đã nhận lãnh từ Đức Chúa Trời có thể nhỏ bé, anh em không được giấu ân tứ của mình. Dầu ân tứ nhận lãnh từ Đức Chúa Trời chỉ là một ta-lâng (Math. 25:14-30), anh em không được giữ nó hay bỏ lơ nó. Dầu ân tứ của một người lớn hay nhỏ, dầu đó là “năm ta-lâng”, “hai ta-lâng” hay “một ta-lâng”, người ấy nên vận dụng điều mình có và phục vụ cách thích hợp. Nếu người ấy từ chối không chịu dâng mình phục vụ theo ân tứ của mình, nhưng trái lại, đem chôn “một ta-lâng” của mình, hội-thánh sẽ bị thiệt hại. Nếu một vài chi thể trong Thân Thể từ chối thi hành chức năng, Thân Thể sẽ bị mất mát nhiều.

Không dễ gì tìm được một người năm ta-lâng trong hội-thánh. Tuy nhiên mỗi người con của Đức Chúa Trời đều có ít nhất một ta-lâng, dầu ân tứ của người ấy nhỏ bé đến đâu. Nếu tất cả những người có một ta-lâng đều chỗi dậy phục vụ, họ sẽ có hiệu quả hơn một vài người có năm ta-lâng. Nếu tất cả những người có một ta-lâng chỗi dậy phục vụ, hội-thánh chắc chắn sẽ phát triển. Tất cả những người có một ta-lâng nên

chỗi dậy phục vụ. Hội-thánh có phát triển hay không tùy thuộc vào việc những người một ta-lâng có chỗi dậy phục vụ hay không. Nếu chỉ một vài người lao khổ và làm việc, chúng ta không có hội-thánh. Nếu tất cả các anh chị em đều lao khổ làm việc, đó sẽ là hội-thánh phục vụ và Thân Thể thi hành chức năng. Một vài chi thể không còn chiếm lấy chức năng của toàn Thân Thể. Chúng tôi hi vọng tất cả những người có “một ta-lâng” sẽ đào ta-lâng của mình dưới đất lên. Tất cả những ai có “nén bạc” nên nhận biết rằng khăn tay dùng để lau mồ hôi chứ không phải để gói nén bạc của mình (Lu 19:20). Chúng ta phải học tập phục vụ theo khả năng mình có. Khi mọi người chỗi dậy phục vụ và không ai đẩy trách nhiệm của mình cho người khác, khi ấy chúng ta có hội-thánh.

SỰ XÂY DỰNG THÂN THỂ

Ê-phê-sô 4:11-13 chép: “Ngài ban cho một số người làm sứ đồ, một số làm tiên tri và một số làm người giảng phúc-âm, một số làm người chăn và giáo sư, để làm các thánh đồ hoàn hảo cho công việc của chức vụ, dẫn đến việc xây dựng Thân Thể Đấng Christ, cho đến khi tất cả chúng ta đều đạt đến sự hiệp một của đức tin và của sự nhận biết Con Đức Chúa Trời cách trọn vẹn, nên người trưởng thành, có tâm vóc của sự đầy trọn của Đấng Christ” (RcV).

Những người được nói đến ở đây hơi khác với những người được

nói đến trong Rô-ma chương 12 và 1 Cô-rin-tô chương 12. Tất cả những người này đều là những người cung ứng lời [Chúa]. Ý định của Đức Chúa Trời khi ban cho hội-thánh những người cung ứng lời [Chúa] như vậy là để xây dựng Thân Thể Đấng Christ. Những người cung ứng lời [Chúa] có một vị trí đặc biệt trong việc xây dựng Thân Thể Đấng Christ. Vì sự xây dựng Thân Thể Đấng Christ, chúng ta nên xin Đức Chúa Trời thêm nhiều người cung ứng lời [Chúa].

Đồng thời, hội-thánh nên cho các tín đồ mới có nhiều cơ hội để bày tỏ họ ra, xem họ có phải là những người cung ứng lời [Chúa] hay không. Chúng ta không nên ngăn trở các ân tứ Đức Chúa Trời đã ban cho họ. Chúng ta không nên lấy đi những cơ hội mà qua đó họ có thể bày tỏ mình là những người cung ứng lời [Chúa]. Để Thân Thể Đấng Christ được xây dựng, hội-thánh phải xin Đức Chúa Trời thêm những người cung ứng lời [Chúa]. Hội-thánh cũng phải cho mỗi người có nhiều cơ hội để bày tỏ chính họ có phải là người cung ứng lời [Chúa] hay không.

CHỨNG CỐ CỦA THÂN THỂ

1 Cô-rin-tô 10:16-17 chép: “Chén ơn phước mà chúng ta chúc phước không phải là sự tương giao của huyết của Christ sao? Bánh chúng ta bẻ không phải là sự tương giao của thân thể của Christ sao? Thấy rằng chúng ta tuy nhiều nhưng chỉ là một ổ bánh, một Thân Thể, vì

tất cả chúng ta đều dự phần trong một ổ bánh” (RcV).

Hội-thánh là Thân Thể Đấng Christ. Vì vậy, sự mạng của hội-thánh trên đất là bày tỏ Thân Thể và bày tỏ sự hiệp nhất của Thân Thể. Hội-thánh nên bày tỏ cho mọi người biết Thân Thể là một. Hội-thánh không cần phải chờ đợi đến khi lên trời rồi mới bày tỏ sự hiệp một của Thân Thể. Hội-thánh bày tỏ sự hiệp một của Thân Thể đang khi còn ở trên đất.

“Thấy rằng chúng ta tuy nhiều nhưng chỉ là một ổ bánh, một Thân Thể”. Trong Tân Ước, bẻ bánh là một việc quan trọng. Vào Chúa Nhật, mỗi khi đến bẻ bánh và nhớ Chúa, chúng ta nhận biết thân thể Chúa đã vỡ ra vì chúng ta. Chúng ta cũng bày tỏ Thân Thể là một. Sự bẻ bánh tượng trưng cho việc Chúa ban chính Ngài trong tình yêu trên thập tự giá cho chúng ta; tình trạng hiệp một nói lên sự hiệp nhất giữa vòng các con cái Đức Chúa Trời. Mỗi Chúa Nhật, chúng ta đến với Chúa để nhận biết thân thể Ngài đã vỡ ra vì mình và nhận biết tất cả các con cái Đức Chúa Trời đều là một. Một mặt, chúng ta làm chứng rằng thân thể của Chúa đã vỡ ra vì mình. Mặt khác, chúng ta làm chứng rằng hội-thánh là Thân Thể Đấng Christ và Thân Thể này là một. Chúng ta tuy nhiều nhưng là một ổ bánh và một Thân Thể. Chúng ta bày tỏ sự hiệp nhất này. Tất cả những ai hiểu Thân Thể Đấng Christ đều làm chứng như vậy vào mỗi Chúa Nhật. Vào ngày này, chúng ta làm chứng

rằng chỉ có một bánh. Theo cái nhìn của Đức Chúa Trời, bánh này là trung tâm của mọi buổi nhóm. Các con cái Đức Chúa Trời nên nhóm họp lại với nhau vì mục đích bẻ bánh và tương giao với nhau. Càng hiểu Thân Thể Đấng Christ, chúng ta càng làm chứng về sự hiệp nhất của Thân Thể qua việc bẻ bánh. Bẻ bánh là tưởng nhớ sự chết của Chúa, và biểu hiện sự hiệp nhất của Thân Thể. “Thấy rằng chúng ta tuy nhiều nhưng chỉ là một ổ bánh, một Thân Thể”. Chúng ta làm điều này để bày tỏ cho thế giới, vũ trụ và cả cõi thọ tạo rằng hội-thánh là một Thân Thể!

Nguyên Chúa nhân từ đối với chúng ta, và bày tỏ cho chúng ta cách rõ ràng nền tảng để thành lập hội-thánh là Thân Thể Đấng Christ. Chúng ta là các chi thể của nhau trong Thân Thể. Nhờ báp-têm của Linh, chúng ta được cấu thành một Thân Thể. Như vậy, sự tương giao của chúng ta chỉ nên lấy Thân Thể Đấng Christ làm nền tảng. Trong Thân Thể mỗi chi thể có chức năng của mình và mỗi chi thể nên phục vụ. Vì hội-thánh, chúng ta nên xin Đức Chúa Trời ban thêm những người cung ứng lời [Chúa], là những người sẽ làm cho các thánh đồ được hoàn hảo cho công việc của chức vụ dẫn đến sự xây dựng Thân Thể Đấng Christ. Chúng ta cũng nên bày tỏ chứng cứ về sự hiệp một của Thân Thể này qua việc bẻ bánh. Nguyên Đức Chúa Trời ban phước cho tất cả chúng ta!

Watchman Nee

Vài nét về

LIVING STREAM MINISTRY

Living Stream Ministry là một tổ chức bất vụ lợi chuyên ấn hành các văn phẩm trong chức vụ của Watchman Nee và Witness Lee. Noi gương hai đầy tớ của Chúa Giê-su Christ đã trung tín tiếp tục phát huy di sản của chức vụ mà Ngài đã giao thác cho Hội Thánh, mục đích của chúng tôi là truyền đạt sự phong phú của Đấng Christ qua Lời Chúa để gây dựng Thân Thể Ngài. Với trụ sở chính ở Anaheim, California, và các chi nhánh trên khắp thế giới, Living Stream Ministry chỉ có một mục tiêu là cung ứng thức ăn thuộc linh để góp phần nuôi dưỡng các tín hữu để họ có thể lớn lên trong đời sống thuộc linh hầu gây dựng Thân Thể của Đấng Christ.

GIỚI THIỆU SÁCH MỚI

HIỂU BIẾT SỰ SỐNG

The Knowledge of Life • 260 trang

Nếu con người không có sự sống của Đức Chúa Trời, thì con người không có sự sống. Khi sự sống của Đức Chúa Trời được đề cập đến trong Kinh Thánh, sự sống ấy được kể là sự sống duy nhất. Có sự sống là có chính Đức Chúa Trời. Sự sống không phải là điều gì khác với Đức Chúa Trời, và chỉ biết rằng chúng ta có sự sống thì chưa đủ; chúng ta cần phải biết hơn nữa rằng sự sống chúng ta có là chính Đức Chúa Trời.

LINH CÙNG VỚI LINH CHÚNG TA

The Spirit with Our Spirit • 176 trang

Năm lễ thật trọng yếu về Thánh Linh đã bị đánh mất giữa vòng các Cơ-đốc-nhân ngày nay. Trình bày định nghĩa về chữ *linh* trong Kinh Thánh, Witness Lee giải thích tất cả những danh hiệu và biểu tượng về Linh, từ “Linh Đức Chúa Trời” trong Sáng-thể Ký đến “Linh và cô dâu” trong Khải-thị.

KẾT TINH CỦA THƯ GỢI CHO CÁC THÁNH ĐỒ TẠI RÔ-MA

The Crystallization of the Epistle to the Romans • 364 trang

Cấu trúc phức-âm của Đức Chúa Trời được chứa đựng trong Thư-tín Phao-lô gửi cho người Rô-ma, và cấu trúc này có thể được xem là kết tinh lễ thật thần thượng truyền đạt trọn vẹn nội dung kế hoạch của Đức Chúa Trời dành cho loài người. Những kết tinh ấy là sự công chính của Đức Chúa Trời, sự sống của Đấng Christ, và đức tin của người tín đồ, như Phao-lô đã tuyên bố cách ngắn gọn và đầy ý nghĩa: “Người công chính sẽ có sự sống và sống bởi đức tin”.

KHẢI THỊ CĂN BẢN TRONG KINH THÁNH

The Basic Revelation in the Holy Scriptures • 164 trang

Kinh Thánh tức toàn bộ Khải thị thần thượng rất sâu xa. Mặc dầu Kinh-Thánh bày tỏ nhiều lễ thật, nhưng có bảy Khải thị chủ yếu trong Kinh-Thánh; đó là kế hoạch của Đức Chúa Trời, sự cứu chuộc của Đấng Christ, sự áp dụng của Linh, các tín đồ, hội-thánh, vương quốc, và Giê-ru-sa-lem Mới.

CÁC VĂN PHẨM CƠ ĐỐC

Đã Được Living Stream Ministry Ấn Hành Trong Tiếng Việt

Sách Của Witness Lee:

Bài Học Sự Sống	\$10.00
Cây Sự Sống	\$7.50
Đấng Christ Tổng-Bao-Hàm	8.00
Gia Tể Của Đức Chúa Trời	\$10.00
Gia Tể Tân Ước Của Đức Chúa Trời (trọn bộ 2 quyển)	\$15.75
Gia Tể Thần Thượng	\$9.00
Hiểu Biết Sự Sống	\$9.50
Kết Tinh Của Thư Gửi Cho Các Thánh Đồ Tại Rô-Ma	\$12.00
Khả Thị Căn Bản Trong Kinh Thánh	\$7.00
Khả Thị Trọng Yếu Về Sự Sống Trong Kinh Thánh	\$7.00
Kinh Nghiệm Sự Sống	\$13.75
Linh Cùng Với Linh Chúng Ta	\$7.50
Nghiên Cứu Sự Sống Trong 1 Cô-rin-tô, Quyển 1	\$9.25
Nghiên Cứu Sự Sống Trong 1 Cô-rin-tô, Quyển 2	\$9.25
Nghiên Cứu Sự Sống Trong 1 Cô-rin-tô, Quyển 3	\$9.25
Sự Sống Và Đường Lối Thực Hành Nếp Sống Hội Thánh	\$7.25
Watchman Nee: Người Thấy Khả Thị Thần Thượng...	\$12.00

Sách Của Watchman Nee:

Bài Học Gây Dựng Tín Đồ Mới, Quyển 1	\$10.75
Bài Học Gây Dựng Tín Đồ Mới, Quyển 2	\$11.50
Bài Học Gây Dựng Tín Đồ Mới, Quyển 3	\$14.00
Chức Vụ Cầu Nguyện Của Hội-Thánh	\$5.50
Đời Sống Đắc Thắng Và Sự Báp-Têm Của Thánh Linh	\$6.50
Đức Chúa Trời Của Áp-ra-ham, Y-sác Và Gia-cốp	\$8.00
Đức Tin Cơ-Đốc Bình Thường	\$10.50
Đấng Christ Là Mọi Vấn Đề Và Mọi Điều Thuộc Linh	\$5.25
Đức Tính Của Công Tác Viên Cơ-Đốc	\$8.00
Giao Ước Mới	\$6.00
Hội-Thánh Vinh Hiển	\$8.00
Huyền Nhiệm Của Đấng Christ	\$5.00
Kế Hoạch Đời Đời Của Đức Chúa Trời	\$4.50
Làm Thế Nào Để Nghiên Cứu Kinh Thánh	\$7.25
Những Người Đắc Thắng Của Đức Chúa Trời	\$7.50
Phá Vỡ Con Người Bề Ngoài Để Giải Phóng Linh	\$6.50
Uy Quyền Và Thuận Phục	\$8.75

- Có thể đặt mua theo phiếu đặt mua sách nơi trang 34-35
- Giá biểu trên có thể thay đổi trong tương lai.

PHIẾU ĐẶT MUA SÁCH - BOOK ORDER FORM

CATALOG # ISBN #	TÊN SÁCH TITLE	S.LƯỢNG QTY	GIÁ PRICE	T.CỘNG TOTAL
07-010-036 0-87083-956-x	HIỂU BIẾT SỰ SỐNG The Knowledge of Life		\$9.50	
10-300-036 1-57593-829-4	KẾT TINH CỦA THƯ... RÔ-MA The Crystallization of ...Romans		\$12.00	
10-001-036 1-57593-832-4	KHẢI THỊ CĂN BẢN TRG K.T. The Basic Revelation in the...		\$7.00	
07-038-036 1-57593-830-8	LINH CÙNG VỚI LINH C.TA The Spirit with Our Spirit		\$7.50	

CATALOG # ISBN #	TÊN SÁCH TITLE	S.LƯỢNG QTY	GIÁ PRICE	T.CỘNG TOTAL

		TỔNG CỘNG: TOTAL ORDER	
TÊN (First Name)	HỌ (Last Name)	THUẾ TIÊU THỤ: TAX (ghi chú 1)	
SỐ NHÀ (Street)	TÊN ĐƯỜNG (Street Name)	BUU PHÍ (ghi chú 2): SHIPPING	
THÀNH PHỐ (City)	TIỂU BANG (State)	ZIP	TỔNG SỐ TIỀN: TOTAL AMOUNT
SỐ ĐIỆN THOẠI (Telephone Number)		☐ Tôi muốn tiếp tục nhận báo <i>Sưởi Nước Sống</i> .	
KÝ TÊN (Signature)		☐ Xin gửi <i>Sưởi Nước Sống</i> đến người quen của tôi theo địa chỉ đính kèm.	
NGÀY (Date)			

● XIN XEM GHI CHÚ NƠI TRANG 36

(1) Nếu thường trú tại California, xin cộng vào tiền thuế tiêu thụ là 7.75% tiền sách.

(2) Bưu phí gồm tiền đóng gói và vận chuyển. Xin cộng bưu phí theo tiền sách (bao gồm tiền thuế tiêu thụ nếu cư ngụ tại California) chứ đừng tính theo trọng lượng sách. Xin cộng bưu phí vào tổng số tiền theo giá biểu dưới đây, và gửi phiếu đặt mua sách này qua bưu điện hoặc fax:

Bưu phí gửi trong U.S.A.	Bưu phí gửi các nước khác
\$0.00 - \$1.99 : \$1.00	\$0.00 - \$1.99 : \$1.50
\$2.00 - \$4.99 : \$1.50	\$2.00 - \$4.99 : \$2.00
\$5.00 - \$9.99 : \$2.00	\$5.00 - \$9.99 : \$3.00
\$10.00 - \$19.99 : \$2.50	\$10.00 - \$19.99 : \$4.00
\$20.00 - \$29.99 : \$3.00	\$20.00 trở lên : 16%
\$30.00 trở lên : 5%	

(3) Giá sách & bưu phí áp dụng kể từ ngày 1 tháng 9 năm 1999. Giá biểu này có thể thay đổi.

(4) Xin đừng gửi tiền mặt. Thành thật cảm ơn.

PHIẾU ĐẶT MUA SÁCH & GHI TÊN NHẬN BÁO

xin gửi về địa chỉ:

Living Stream Ministry

(Vietnamese Section)

**P.O. Box 2121
Anaheim, CA 92814**

Tel.(714) 765-8034(Tiếng Việt)

Tel.(714) 991-4681(Tiếng Anh)

Fax: (714) 991-4685

Email: suoinuocsong@lsm.org

Web: www.livingstream.com

Thưa anh chị em trong Chúa,
Sau khi đọc tạp chí này, nếu anh chị em muốn tiếp tục nhận báo miễn phí xin điền phiếu đăng ký và gửi về tòa soạn *Suối Nước Sống* theo mẫu in nơi trang 35. Riêng các độc giả ở ngoài Hoa Kỳ, xin gửi kèm bưu phí 2 Mỹ-kim cho mỗi số báo, tức là 8 Mỹ-kim cho 4 số báo trong một năm. Bưu phí thanh toán bằng check (ngân phiếu), xin ghi:

LIVING STREAM MINISTRY